

મંગેળીરલ અલમ.

નેની અંદર હઝરત અલી અં લાંખો છતાં સાથે ખુદ
અહાદરીયા મઝાઈ કરી તે અહવાલ છે.

છપાવી પ્રગટ કરનાર

હાજી ગુલામઅલી હાજી ઈસમાઈલ.

અધિપતી “રાહેનગત અતે “નુરેઇમાન” મખજનુલ અસાએમ
અહવાલનો સાંતો હજુર સાએમીન તફસીરવીં વીંના કતા.

કીમત-પોસ્ટેજ રૂબાં આના આફીકાના
પ્રેસ આના.

તા. ૧લી ફાત્મીકલ અવધ સન ૧૩૨૩ હીજરી પ્રત ફકત ૨૦૦

ઇસ્તાઅશરી પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ-અમદાવાદ પાંચપકો.

ઈસ્લામી કીતાબો વીં નું ટુંક લીધ.

૧ કુરઆને શરીફની ઉમદા તફસીર અસલ અરબી ખુશનુમાં આયતો તેની પાછળ તેજ આયતો ગુજરાતી શાબીતા મોટા હરફમાં તથા તરબુમો તે પછી તફસીર તાવીલ વીં વીં થી ભરપુર મોટા ૨૬૦૦ પેજમાં કે જે રોયલ ૮ પેજ ૫૨૦૦ પેજ થયાં તેના દસ દસ સીપારાના કે નાગ છે. પાકા પુઠા સાથે પોસ્ટેજ રજીસ્ટર સુધ્ધા દરેક ભાગના ૩ ૧૦) = ત્રણ ભાગના ૩ ૩૦ = આફ્રીકા વીં ૨

પાંચ ભાગ કર્યા છે પોસ્ટેજમાં તથા બે પુઠાના ૩. ૪૪૧ વધુ કુલ ૩. ૩૪૪ = હીંદુસ્તાનના પાંચ ભાગના ૩. ૩૪૪ =

૨ અમ્માનો પારો—જેની અંદર ૩૭ સુરા છે, પહેલે ૨. ૧ ખુશનુમાં હરફમાં આયતો અને તેની પાછળ તેજ આયતો ગુજરાતી શાબીતા ટાઇપમાં તેની નીચે ગુજરાતીમાં તરબુમો = પછી તેની તફસીર છે હદીથો ૩ ૧૪૧ પોસ્ટેજ ૦) = આફ્રીકાના

૩ હદીકએ મહમદજન જેમાં ઉરદુ શીરીન બાપા ગુજરાતી ન હરફમાં ૪૦ પેજના છે પાકા પુઠાની મોટા કદની છે. કી ૩ ૧૪૧ પોસ્ટેજ ૦) = આફ્રીકાનાના ઉંચા કાગળ વાળીનો ૩ ૧) વધુ

૪ રાહેનજત માસીક ચોપાન્યું ઉમદા ઉમદા દીન ઈસ્લામ બાબતો હીકાયતો હદીસો કીસ્સા વીં થી ભરપુર ૩૨ પેજમાં નીકળે છે જેનું ૧૩ મું વરસ ચાલે છે વરસ ૧ ના ચગાઉથી ૩ ૧)

૫ નુરેઇમાન બે માસીક ચોપાન્યું ઇમામે હુસયન અં ની મુસીબતની રીવાયતો મરસીયા તથા સલામ વીં તથા મોઅજ્જા રજાએલ વીં ૩૨ પેજમાં ૧૨ મું વરસ ચાલે છે, વરસે ૩ ૧) આફ્રીકા ૧) = રાહેનજત ન લીએ તેનો ૩૦૧ વધારે.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ

પૃથ્વી આલોચન

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૨૯૦

વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ જંગો બીરુલા આલોચન

વિષય પૃથ્વી આલોચન

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ

ગુજરાત ગાપારાઇટ-સંસ્થા

જંગે બીરલ અલમ.

ખિસમિલ્લાહિર રહમાનીર રહીમ.

લ૦ મોઅમીન લલ્લુલાઈ છંગનલાઈ અમદાવાદી.

નને અસખા જંગે બીરલ અલમ જનાખ મૌલવી મનસખ
સાહેબ નામના એક સુન્ની મુસલમાને સન ૧૩૦૧ હીજરીમાં
માં ગોઠવ્યો હતો, તે પછી ગવાલેપરના મદરસાઓના ધનસ-
ર જનાખ મૌલવી મીરજા નવાઝીશ હુસયન સાહેબે તે શેઅરમાંથી
કરણ ભાષામાં લખ્યો છે, તેનો આ ગુજરાતીમાં તરજુમો અને
પ્રકાસો છે.

પહેલે ખુદાએ તઆલાની તાઆરીફ અને અહસેબૈત અં ઉપર
દોરદની આદ લખે છે કે હઝરતે જાઅફરે તૈયાર ફરમાવે છે કે એક
દીવસ હઝરતે રસુલે ખુદા મોહમ્મદે સુન્નતકા સં “ફરીતા”
નામની જંગમાં વિજય (જીતે) પામી પોતાના શુરવીર અને વિજયી
સૈન્ય (લશ્કર) ને લઈ પોતાના સ્થલે એટલે વતન તરફ પાછા વળતા
હતા ત્યારે એક દીવસ બયાનક અને આશનાક જંગલમાં પડવ
નાંખ્યો અને ત્યાંજ રાત રહેવું એમ નીચ કાઢ્યું, તે રતુ સખતમાં
સખત ગરમીની હતી અને તેથી સરવે લોકોને ધણીજ તરફ લાગતી
હતી આવા, બયાનક અને સુના જંગલમાં કોઈ પણ પાણીનો કુવો

નજરે પડતો ન હતો, આખું લશ્કર પાણી માટે અત્યંતશ અલ-
અતશ પુકારી રહ્યું હતું તે વખતે હજરતે રસુલે ખુદા મોહમ્મદે
મુસ્તફા સહ પોતાના ભાઇ અને પોતાની બાદ પોતાના બરહક જાન-
શીન અને વસી હજરતે અલી અં ને પોતાની પાસે બોલાવ્યા અને
ફરમાવ્યું કે “હે ભાઇ ! તમે સાકીયે કવસરછો, જંગ ગૌર કરો કે
ઘસ્લામી લશ્કરમાં પાણીનું ટીપું પણ બાકી રહ્યું નથી માટે પોતાના
ઘોડા ઉપર અસ્વાર થઇ જો આટલામાં કોઈ કુવે હોય તેની તલાશ
કરી આવો. હજરતનો આવો હુકમ સાંભળતાંજ હજરતે અલી અં
તૈયાર થયાં અને ઘોડો મંગારી તે ઉપર અસ્વાર થયાં, રસ્તામ જેવા
પહેલવાનનું અને મોહટા મોહટા વિકાળ ફાટી ખાનારા સીંહો
શેરોનું પીતું પાણી થઇ જાય એવા ખૌફનાક અને ભયાનક જંગ-
લમાં હજરતે અલી અં પાણીની શોધમાં આમતેમ ફરવા લાગ્યા
એટલામાં હજરતે અલી અં તેવા જંગલની એક બાજુએ તે
નાંખેલો દીઠો જે તદ્દન ખાલી અને વરતી વીનાનો જણાયો, પણ
જ્યારે પીશેષ લક્ષ દ્રઢ જોયું ત્યારે તેમાં એક વૃક્ષ અવસ્થાનો ડોસો
ખેઠેલો જણાયો, તે ડોસો માથા ઉપર એક પાઘડી બાંધી મુર્તિયોનું
પુજન કરતો ખેઠો હતો, તેની સમક્ષ એક મુર્તિ મુકેલી હતી જેની
આગળ તે વારંવાર સીંજદા કરતો હતો અને જે માન અને ભક્તી
(ઇઆદત) પરવરદીગારનેજ ધટીત અને યોગ્યછે તે માન અને ભક્તી
એક હાથના બનાવેલાં જડ પુતળાંને આપી એવી રીતે પરવરદીગારને
હક છીનવી લેવાનો મહાન અપરાધ કરતો હતો—એ અપરાધ કે
ખુદાએતઆલા કુરઆને શરીફમાં ફરમાવેછે કે હું શીરક કરનારાઓને
કદી મુકતી અને નજાત આપીશ નહીં પરંતુ તેઓને સર્વદા દોષખની
ધગ ધગતી અગ્નીમાં બાળીશ, આવું ચોખ્ખું કુદર કરતાં જોઇ હજ-

રતે અલી અં ધીરજ ન ધરી શકતાં એક મોહટા સાદે નાઅરો
મારી ફરમાવ્યું કે ખારે ઝો કાફર ! આ કેવું કુફર કરી રહ્યા છે ?
શું તું ખુદાએ કહ્યું અને જખ્યારથી ડરતો નથી ? શું તું જા-
ણતો નથી કે સીજદો કરવો તે તેનીજ જાત માટે વાજબી છે કે
જેણે તને પયદા કીધો છે ? જેણે પોતાની અનહક કૃપાથી તારી
માટીની દેહમાં એટલે સ્થૂળ શરીરમાં શુદ્ધ પ્રાણ ફુંક્યો. અરે ઝો
નાપાક ! જટ ઉભોથા એટલે હું તને હઝરતે મોહમ્મદ મુસ્તફા સં
પાસે લઈ જઈ, તું હવે જલ્દીથી મુસલમાન થઈ જા અને આવા
જલાલતબીયા કુફરને છોડી દે, આટલું ફરમાવી તે હઝરત તે મલક-
નને તેના તખ્તની બહાર ધસડી લાવ્યા અને તેનો હાથ પકડીને તેને
હઝરતે પયગમ્બર સં ની શેવામાં હાજર કર્યો, હઝરતે તેને તરતજ
ધસ્તમામ ધર્મ કમુલ કરવાનું ફરમાવ્યું તે ડાઆએ અરજ કીધી કે યા
હઝરત મારા દોસ્તો અને મિત્રો તમારીજ બહીક અને ખારતીથી
વીખેરાઈ જઈ આમનેમ વીખેરાઈ ગયાં છે, મારી વય આશરે દોઢશો
વર્ષની છે અને મારી એક ઓરત છે જેની ઉમર આશરે સો વર્ષની
છે અને તેણીના હુકમને તાબે હું રહું છું જે પ્રથમ તે ઓરત તમારા
ઉપર ઇમાન લાવે તો પછી મને ઇમાન લાવવામાં કાંઈ વાંધો નથી.
આ સાંભળી હઝરતે રસુલે ખુદા સં તેને પોતાની ઓરતને તેડી
લાવવાનો હુકમ આપ્યો, અર્થાત તે ડાસો પોતાની ઓરતને તેડી
લાવ્યો તે સ્ત્રીને હઝરતે ફરમાવ્યું કે જો તું દીન ધસ્તમામ કમુલ
કરે તો તારા મનની સર્વે મુશ્કોળ બર આવે કેમકે એકજ ખુદા ઉપર
ઇમાન લાવવાથી તું આખેરતમાં દોઝખની અગ્નીથી નાજાત પામીશ.
ઔરત—યા હઝરત ! જો મહારી એક ઇચ્છા પરિપુર્ણ થાય તો હું
તરત ઇમાન લાવવા તૈયાર છું, અને તે મારી ઇચ્છા એ છે

કે આ જંગલમાં એક કુવો છે જેના ઉપર એક હેખત-
નાક અને ખૌશનાક મહામોહટો અને વિકાળ અજગર પડ્યો
રહે છે અને તેની સાથે એક વાઘ રહેછે, આ બન્ને જાણી
‘મનુષ્ય જાતીના એટલે બધી આદમના કટ્ટા શતર છે જે
માણસ તેઓની પાસે થઈ તે નીકળે છે તે આપડો જીવતો
જવા પામતો નથી અને તેજ બચના કારણથી કોઈ પણ
માણસ તે રસ્તે થઈ નીકળતાં નથી. તો તે કુવોમાંથી જો
આપ ગને એક ડોલ પાણી આણી આપો તો હું હમણું
હાલ મુસલમાન થઈ જાઉં છું’ બલકે મારી સાથેના તમામ
માણસોને ઇસ્લામનો કલેમો પડાવુ છું

આ સાંભળી હઝરતે રસુલે ખુદા સં પોતાના સાથીઓ તરફ
જોઈ ફરમાવ્યું કે “તમારામાં આ કાગને અંજમ દેવાની હીમ્મત
રાખતો હોય તેવો કોણ છે ?

તરતજ જનામે માલીકે ઉસ્તર ઉભા થયાં અને અદખપુર્વક
હાથ જોડી અરજ કરવા લાગ્યા કે યા દીન અને દુન્યાના બાદશાહ
જો આપ ગને આજ્ઞા આપો તો બધું શુભ થાય.

અર્થાત માલીકે ઉસ્તર અને ખીખાં ઇસ્લામીયો કે જેઓ રાહ-
ખુદામાં પોતાના પ્રાણ અર્પવાને માટે નીશદીન તૈયાર રહેતા હતાં
તેઓ તે કુવો તરફ રવાના થયા. આ કુવો પડાવના સ્થાનથી સાડી
ઓગણીસ ગાડિને છેટે હતો, આ શુરવીરો જોતજોતામાં જોશ ભર્યાં
ત્યાં જઈ પહોંચ્યા. હઝરત માલિકે ઉસ્તર જંગી હથીયારથી સજેલાં
તેની પાસે ગયાં. માણસ જતને જોતાંજ તે વાઘ અને અજગર
તેઓ ઉપર દુટ્ટી પડ્યાં. જનામે માલિકે ઉસ્તરે મ્યાનમાંથી સમશીર
ખેંચી તેઓ બન્ને ઉપર એવા સખત વાર અને ઘા કર્યા કે તે બન્નેના

જન્ને નાશી ગયાં. પછી જંગાળે માલિક તે કુવાની પાસે ગયા અને પ્રથમ તપાસ કરવા માટે તેમાં પથર નાંખી જોયો, અને પછી પોતે ઘેડા ઉપરથી જમીન ઉપર નીચે ઉતર્યો, એટલામાં જુલું છે શું નકે કુવામાંથી ધુમાડાના જોડેજોડ નીકળે છે અને તે આકાશ સુધી પહોંચી જાય છે, હજારો મલિકે નળી તેમાં જોઈને પથર નાંખ્યો સરે તે તેમાંથી ધણુ જ્વરજ્વર ઝેરશોર અને શોરબકારના અવાજો આવવા લાગ્યા અને તે અવાજો તે ભયાનક જંગલમાં અજાણ હયખતનાક રીતે ગર્જના કરતા રેવા લાગ્યા. અને ઉપરા ઉપર તે અવાજોમાંથી વારંવાર સંભળાતું હતું કે જો જીવ જાયાવા ચાહતા હોતો હમણાં હાલ અહીંયાંથી નાશી જાઓ” આવો ચેતવણી આપનારો અને સુચવનારો બચકર અજાણ સાંભળી જંગાળે માલિકે ઉશ્તરે પોતાના સાર્થાચેને દૂરમાવ્યું કે ભાઈયો ! તૈયાર અને હોશીયાર રહો, અહીંયા તો કાંઈ ભેદ લાગે છે, તમારામાં કોઈ એવો શુરવીર અને બહાદુર છે કે આ કુવામાં ઉતરી ત્યાંની પુરેપુરી ખખર અને સમાચાર લાવી આપે. આ વખતે માલિકની સાથે એક શુરવીર અને દીનદાર “સમદ” નામનો યુવાન હતો તે તરતજ તૈયાર થઈ માલિકને કહેવા લાગ્યો કે જો કામ મ્હારું છે, એટલું કહી તે જા હીમ્મત અને દીનતા જોશથી ભરપુર યુવાને પોતાના ઘેડા ઉપરની રસ્સી ખોલી અને તેનો છેડો પોતાની કમરમાં બાંધ્યો અને તેનો જીભે છેડો હજારો માલિક ઉશ્તરના હાથમાં આપ્યો પછી તે તેમાં ઉતર્યો, હજુ તે અર્ધ રસ્તો તેમાં ઉતર્યો નહીં હોય તેવામાં તો જીનાતોએ તે રસ્સી કાપી નાંખી અને તે નામદાર “સમદ” કુવામાં પડી ગયા. તરતજ જંગાળે માલિકે ઉશ્તરના મ્હેરાનો રંગ ઉડી ગયો અને સર્વે ધસધામીયો વિલાપ અને શોરબકાર કરવા અને ગભરાવા

લાગ્યા અને રસ્સી પાછી જેતી તો સર વિનાનું માત્ર ધડ ઉપર આવ્યું જે લઇને તેઓ હઝરતે રસુલે ખુદા મોહમ્મદે મુસ્તફા સંઠી શેવામાં હાજર થયા. હઝરતની શેવામાં સર્વે કયરીયત અને હકીકત કહી સંભળાવી.

આ હકીકત સાંભળતાંજ હઝરતને રડવું આવ્યું અને આંખ મુઆરકમાંથી મોતી સમાન આંસુઓની ધારાઓ વહેવા લાગી. તરતજ હઝરતે જીઅરફલ અં નાઝીલ થયા અને ચરજ કરવા લાગ્યા કે ખુદાવંદે તઆલા દુરદ અને સલામના તોહફાની બાબદ ફરમાવે છે કે “હે ! મહારા મેહબુબ (પ્યારા) મે” તમને બંને જહાનની બાદશાહી આતા ફરમાવી છે. હે ! મહારા હબીબ ! આ કુવે જે આફતો અને બલાઓ અને સંકટોથી બરપુર છે તેનું નામ “ બીરૂલ અલમ ” રાખવામાં આવ્યું છે અને જેથી રીતે પૃથ્વીની સપાટી ઉપર વિશાળ મેદાન જણાય છે તેવીજ રીતે પૃથ્વીની નીચે પણ વિશાળ મયદાનો અને જગ્યાઓ છે. જે કે ઉપરથી તે કુવા અંદર નજર નાંખવાથી તદ્દન અંધારું જણાય છે તોપણ વધારે ઉંડામણમાં તેજસ્વી પ્રકાશ પ્રકાશી રહ્યો છે, અને તેજ સર ઝમીન ઉપર જીત્રાતના સર્વે બાદશાહો દેવઝાદાઓ અને પરિઝાદાઓ વસે છે, દીવસ અને રાત મહારા હુકમથી હરતાં ફરતાં રહે છે. તે કુવાની નીચેની સરઝમીન ઉપર એક જીત્રાતના બાદશાહનું રાજ્ય છે જેનું નામ “રઅદેજન્ની” છે તે બાદશાહની પાસે એક મહા મોહટી જંગી ફૌજ છે, તો તે જગ્યાએ હઝરતે અલીયે મુસ્તજા અં ને એકલા તને તનહા મોકલી દીધો (કે તેઓ જીન્નાતોને હરાવી આવે) કેમકે હઝરતે અલીઅં સીવાય ખીન્ન કોઇમાં એવી તાકત નથી, (હે મહારા હબીબ !) હઝરતે અલી અં

ઉપર શુભચતનો ખાતેમો છે, જે કોઈ દીન ધરવામથી મોડું ફેરવશે તેને હઝરતે અલીઅન્નાજ હાથથી સંતોષ કારક શીક્ષમળશે “આ હુકમ સાંભળતાંજ હઝરતે રસુલેખુદા મોકુમ્મદે મુસ્તફાસં હઝરતે અલી અં ને પોતાની પાસે બોલાવ્યા અને ફરમાવ્યું કે હે ! શેરે કીરદીગાર સાહેબે ખુશરકાર ! આ વખતે તમારા કરતાં કોઈ વધુ બહાદુર અને શુરવીર નથી માટે આ જંગલમાં જે જગ્યાએ કુનો છે ત્યાં તમારેજ જવું જોઈએ..

હુકમ થતાંજ હઝરતે અલી અં પોતાની અસ્ત્રારી ઉપર સવાર થયાં અને એકલાં ખુશ થતાં થતાં હોંશથી ઘોડાને પવનના વેગે ઉડાવતા તે કુવાની પાસે જઈ પહોંચ્યા, તે વખતે તે કુવાની ઉપર જેટલાં જુનાતો એકલાં થયાં હતાં તેટલાં સર્વે આ શેરે કીરદીગારનો વેકાર અને રોઅંજ જોઈને તરતજ બોંય કંધા મોઢે પડી ગયાં હઝરતે અલી અં તરતજ “મુસ્મે અમ્મમ્મ” પડીને પોતાના શરીર ઉપર કુક મારી તરતજ કુવામાં ઉતરી પડ્યાં, કુવાના તળાણે એક પથ્થર પડેલો હતો તે ઉપર આપ ઉભા રહ્યા, થોડાં વખત પછી જે નજર ઉઠાવી જુવે છે તો મહા મોહડું બયાનક ખાઉં ખાઉં કરતું જંગલ જોયું, અને તે જંગલની અધવચમાં એક ઝરરીન તખત બીજાવેલું હતું અને તેના ઉપર એક મઝખુત અને ખાફનાક સુરતવાળો જીન બેઠો હતો, તે જીનની સુરત કેવી હતી તે સાંભળો અને ખરેખર સત્ય માનો, તેનું શરીર એક મોહટા પહાડ સમાન અને તેનું માથું તે ઉપર આવેલા કોદલા સમાન હતું. તેના કાન કોદલાના ખુરજો જેવા વિશાળ અને પહોળા હતા, અને તેની આંખો કોદલાના મોહટા મોહટા વિશાળ રસ્તાઓ સમાન મોહટી હતી અને તેનું શરીર અંધારી રાત અથવા કાશીરના દીલ જેવી કાળી હતી, તેણે

પહાડની જેમ પેતાનું મોંહ વિકાશેલું હતું જેમાં લાખો બસકે કરોડો
ખહેલવાનો હુડપ થામ ન્યાય તો તેને ખખર પાણી ન પડે, તેનું નાક
એટલું લાંબું હતું કે જાણે કંઈકાની દીવારેને કાયમ રાખવા ટેકો
દેવામાં આવ્યો હોયની ! તેના હેઠંતદન સુવરના હોંઠને મળતાં
આવતાં હતાં, તેની પક્ષકો અને ભ્રમરના વાળ ઉંટ અને ઘોડાના
વાળ સમાન હતાં, અર્થાત ધણોજ કદરો અને ભયંકર આકૃતિવાળો
હતો અને તેની આસપાસ સંખ્યાબધ જીન્નાત પહેરો ભરતા હતા,
આ જીન્નાતોમાંના દરેકનો ચહેરો એવો તો ભયંકર રીતે એકબીજાથી
જુદો પડતો હતો કે જેનો તર્ક માત્ર કરવાથી કલેજી ફાટી જાય,
કોઈનો ચહેરો વાંધ જેવો, કોઈનો હાથી જેવો અને કોઈનો અજગર
જેવો, અર્થાત દરેકનો જુદો જુદો ચહેરો ભયંકર રીતે હતો, અને
તેઓ પોતાના મુદ્રાગત્રમાં કોઈ પશુ ગમે તેવા જંબરદસ્ત પ્રાણીને
કાંઈ હિસાબમાં લેખતા નહીં. અને યુદ્ધ કરતી વખતે કાંઈ એવી
યુક્તી ચલાવી દેતા કે શત્રુના દળ ઉપર અગ્ની વરસતી શરૂ થતી
જેથી શત્રુઓ બળીને બસ્મ થઈ જતાં, આ જીન્નાતોનો બાદશાહ
જે ધણોજ ઝાલીમ અને ક્રુર હતો તે તખ્ત ઉપર બેઠેલો હતો
અને તેની સામે એક સોનાનો થાળ પડેલો હતો અને તે થાળમાં
“સમદ દીનદાર મરદે સાલેહ વળા ખુદા”નું કપાએલું શીશ મુકયું હતું.

જ્યારે હઝરતે અલી અબ્ સમદ નામદારનું શીશ તે કાફર
જીન્નાતો સામે પડેલું જોયું ત્યારે એક ગઝમનાક અને હયમનાક
શેરની જેમ નાઅરો ગાંઘો, નાઅરો થતાંજ સર્વે જીન્નાતોમાં શોર-
બકાર મચી ગયો, તેઓમાંથી રડવા કુટવાના અવાજો આવવા લાગ્યા
અને માંહોમાંહે કહેવા લાગ્યા કે આ શું થયું ? શું આકાશ મંડળ
તો તુટી પડ્યું નથી ? અને તે નાઅરો શેરે ધસાડીથી જીન્નાતોના

હોશ હવાસ એવાં તો ખટ્ટા થઇ ગયાં કે અચાનક ભયના કારણથી દસ હજાર ગુનાત ધડોધડ ગુવ મુકી મુરદા થઇ બોંય પડી ગયા અને ફના થઇ ગયાં અને જેટલાં ખચવા પામ્યા તેઓ ધ્રુજતા ધ્રુજતા બોંય પડી રહ્યાં, અજળ કયામત જેવી ધારતી તેઓ ઉપર આવી પડી હતી કે સર્વના ચહેરા ઉપર મૌતના ચીન્હ જાહેર થયાં, જ્યારે કેટલોક વખત થયો ત્યારે તેઓને વળી કાંઇ શુદ્ધિ આવી અને ડરતાં ડરતાં એકબીજાને પુછવા લાગ્યા કે ભાઇયો આવો ભય-કર અવાજ ક્યાંથી આવ્યો ? તેઓનો જાદશાહ “શરૂદે છન્ની” જેહોશ થઇ તખ્તની નીચે પડી ગયો હતો, તેને પોતાના નજીસ શરીરનું જરાએ ભાન રહ્યું ન હતું, જ્યારે તેને શુદ્ધિ આવી ત્યારે મનમાંને મનમાં ઘણો ગુસ્સો થવા લાગ્યો અને વીચારવા લાગ્યો કે આ શું થયું ? શું જમીન તો શાદી ગઇ નહીં હોય ? પણ જ્યારે વધારે શુદ્ધિ આવી ત્યારે વળી ખીહતો ખીહતો તખ્ત ઉપર જઇને બેઠો, આ વખતે તેને એવી બેશુદ્ધિ હતી કે કાંઇ કહેવાની વાત નહીં, થોડીવાર પછી તેણે નજર ઉઠાવી સામે જોયું તો શું જુવે છે કે પોતાની સામે હઝરતે શેરે કિરદીગાર હૈદરે કરાર ઉભા છે. હઝરતે અલી અ. ને જોઇને તે એમ સમજીને હંસ્યો કે અહા ! જેની હું શોખમાં હતો તે માણસ તો આજ મહારી સામે આવીને ઉભો છે ! આમ કહી તેણે પોતાની મુર્તિયોના તર્કમાં આવી મનમાં કહેવા લાગ્યો કે હું તમારી પુજા કેમ ન કરું ? હે ! મુર્તિયો ! તમે તો મારા કદા શનરૂને મારા કબજામાં લાવીને મુકો દીધો પછી એ-કદમ ખુશ થઈ મુર્તિયોનો શુકર કરી મોહટા સાદે બોલ્યો કે પેલા મારા ખાસ ત્રણ પહેલવાનો ક્યાં ગયાં ? તેમને મારી શેવામાં હા-જર કરો, તેની ફ્રાજમાં ત્રણ નામદાર ગુનાતની જાતાના પહેલવાનો

હતા તેમને તેણે બોલાવ્યા, તેઓને તેણે જંગ કરવાની આજ્ઞા આપી આ ત્રણ પહેલવાનોમાંથી એકનું નામ “સમરાત” હતું જેની તારીખ એટલી છે કે તે પોતાના મુકામમાં એક લાખ શતરૂંજો સાથે એકલો લડાઈ કરી ફતેહ પામતો હતો. બીજા પહેલવાનનું નામ “કરતાસ” હતું જેની સાથે જીનાતોની અસંખ્ય ફાજ રહેતી હતી અને ત્રીજા પહેલવાનનું નામ “તીહુર” હતું, અને આ આંધા જખરદસ્ત અને લડાઈમાં પ્રવિણ હતો કે ત્રણ લાખ દુશ્મનોની સાથે એકલો લડી ફતેહ પામતો હતો. તે જીનાતના આદેશો તે ત્રણને બોલાવીને કહ્યું કે ભાઈયો ! આ માણસ જે ઉભો છે તેને તમે સારી પેટે ઝાળખોજો તો પણ હું તેના વીરો કહું, આ મોહટો પહેલવાન અને જંગી જવાન છે તેનું નામ અલી ધખને અખી-તાલીબ છે અને આપણાં જીનાતોનો કટ્ટો શતરૂંજ છે, આ આખી પૃથ્વી ઉપર પોતાનો કાયુ જમાવી હવે પૃથ્વીની સપાટી નીચે શુરવીરતા ભરી રીતે આપણને તાણે કરવા આવી પહોંચ્યો છે, આણે પોતાની એકજ તલવારથી રણ સંગ્રામમાં લાખો પહેલવાનોને કતલ કરી નાંખ્યા છે, “હુલ હુમાર” “વલ કમર” “સલાસલ” “મરહુમ” અને “અન્તર” જેવા પહેલવાનોને મારીને નીસ્તો નાખ્યું કરી ચુક્યો છે. પૃથ્વી ઉપર આના હાથમાં જેટલાં મુર્તિપુજકો આવે છે અને તે ગમે તેવા શુરવીર અને જોશવર હોય તેમને જીવતા બાકી મુકતો નથી, તેણે તમામ મુસ્લીમો અને યુતોને તોડી ફેડી લાખો યુતખાનાઓ અને મંદીરોનો નાશ કર્યો છે, તે માણસ જનત હોવા છતાં આપણી સાથે લડવા આવ્યો છે તે ઉપરથીજ તમે તેની હીમ્મત અને શુરવીરતાનો અંદાજે કરી શકો છો, મોહમ્મદે તેને આપણી પાસે એટલા માટે મોકલ્યો છે કે તે આપણને પણ મુસલમાન

ખનાવે, પણ હેં ! હેં ! હેં ! આપણુ જીન્નાતોની સામે તેનું શું ચાલવાનું છે ? જીન્નાતોની સાથે લડવું કાંઈ જેવી તેવી વૃત્ત નથી. ઉપરાંત મારી પાસે જીન્નાત અને દેવ લોકોની નવ લાખ ફૌજ મવજુદ છે, અને એક તરફ તે એકલો ઉભો છે અને તે પણ વળી આદમ જાત ! શું તેની ગંજાવર ફૌજ સાથે એ લડી શકવાનો છે? કદી નહીં એવો એને માતજ અહીં ઘેરી લાવો છે, હું એક લાંબા સમયથી આને પકડવાની ઇચ્છા કરતો હતો અને તેની શોધમાં રહ્યા કરતો હતો પણ મુસ્લીમોએ આને મ્હારી આશા પરીપુર્યું કાઢી છે, તમે ત્રણમાંથી કયો પહેલવાન એવો જ્યાં મરદ અને શુરવીર છે કે જે રણ સંગ્રામમાં ઉતરી પડી તેને મારી પાસે જીવતો પકડી લાવે ?

આ સાંભળતાંજ “લીહુર” તરતજ ઉભો થયો અને પોતાના બાદશાહના હુકમનો અમલ કરવા તૈયાર થયો, આ પહેલવાન ધણોજ ખુશ્ખાર જંગી અને ઝળઝળત હતો, તેણે પોતાના શરીર ઉપર લડાઈના હથીયારો સજી લીધાં, તેનું કદ સીત્તેર ગજ લાંબુ હતું, તે તરતજ એક પહાડ જેવા મોઢટા અજગર ઉપર અસ્વાર થઈ ગયો અને ચામુકની જગ્યાએ તેણે પોતાના હાથમાં એક સાંપ લટકાવી દીધો અને ગર્વ કરતો કરતો હજરતે અલી અં ને દીશામાં ઉભા હતા તે દીશા તરફ ચાલ્યો જ્યારે તે હજરતની પાસે પહોંચ્યો ત્યારે મોઢટા સાદે બોલ્યો કે હું જીન્નાતોના બાદશાહ “રઅહે જીન્ની” ના લસ્કરનો પહેલવાન છું, મારું નામ “લીહુર” છે, ચીનના રાજ્યમાં (અજના નાદેશનો) હુજ બાદશાહ છું, મારી સાથે ધણી અસંખ્ય ફૌજ છે જેમાંનો દરેક સીપાહી લડાઈમાં જરાએ પાછી પાની કરતો નથી, હવે હું તમને પુછું કે તમે અહીંયા કેવી રીતે આવી પહોંચ્યા? આ કવો તો ધણોજ ખરાબ અને આફનો અને બલાએથી .

બરપુર છે, તેમાં ઇનસાન તો આવી શકતોજ નથી પણ તમે એવું
તે શું જાદુ કર્યું ? કે એકલા તને તનલા અહીં આવી હાજર થયાં?
અમે જાણતાનો તો નીયમ છે કે જે કોઈ માણસ અમારા કબજામાં
આવી જાય તો તેને કદી જીવતો મુક્ત નથી ? તમને એવું શું
સુઝ્યું કે જાણી જોઈને આવી જલા માથે હોરી લીધી ? હવે તમે
અહીંયાથી જીવતા જવા પામશો એવો વીચાર કરવો કે ખ્યાલ
રાખવો મીથ્યા છે, આજ ગારા મનની મુસદ્દા પુરી થઈ કેમકે હું
પૃથ્વી ઉપરના તમામ શુરવીર પહેલવાનોનો તમારાથી જાણો લઈશ,
અને જ્યાં સુધી તમારી પાસેથી પુરેપુરો જાણો નહીં લઉં ત્યાં સુધી
અહીંયાથી પાછો જઈશ નહીં, “લાત” અને “ઉઝાના” સોગમ ખાઈ
કહુ છું કે હમણાં હું તમને એટલી સજા કરીશ કે હવે પછી તમે
લડાઈનું નામ મુકી દેશો. અને મહારી ખુજવારે તલવારનો સ્વાદ
તમને એવો ચાદ રહેશે કે કદી ભુલશો નહીં. આખી દુન્યાને તો
તમે મારી ફતેહ કરી લીધી પણ હવે તમે તમારો જીવ તો બચાવો
ખરા. તે મરદુદના આગા વેણ સાંભળી હજરતે અંગીરસ મોઅમેનીન
અ. બાદલા કે—

ઓ મરદુદ ! નાપાક ! મારી સામે તારી શી ઝોકાત છે કે
આવી ડીંગો અને ફીશીયારીયો મારે છે ? ઓ મલકન ! હવે પછી
આવા કુદર અને શીરકના કલામ તારા મોંઢમાંથી કાઢતો નહીં,
ચુદાવંદે તઆલાના બેદ તારા જેવા નાપાક અને કાફર શું જાણે ?
તે જેને ચાહે છે તેને ફતેહમાં બનાવે છે અને જેને ચાહે છે તેને
હરાવે છે, ખરેખર તુ લડાઈના મયદાનમાં હાર પામીશ તેની અઝી
મુશ્શાન દરગાહમાંથી તકબ્બુરી અને અલંકાર પરનારને જરા પણ
દીક્ષા ચીના શીક્ષા મળે છે, હજરતે અંગીરસ મોઅમેનીન અ. તેને

આવા નરીકત કારક કલામ કલા પશુ તે ગન્દુદને તેનાથી કાંઇ અસર થયો નહીં બલકે વધારેને વધારે ગુસ્સાથી બળવા લાગ્યો તેના અંગમાંથી અગ્નીના બડકા નીકળવા લાગ્યા અને ભમરે ચઢાવતો અને હોંક દબાવતો તલવાર ઉપાડી આગળ વધ્યો, અંતે હઝરતે અલી અં ઉપર હુમલો કર્યો જ્યારે તેણે હમલો શરૂ કર્યો હતો ત્યારે તેના નાક અને મોંડમાંથી અગ્નીના બડકા નીકળી રહ્યા હતા, હજી તે હઝરત ઉપર ધા કરવા પામ્યો ન હતો એટલાં તો હઝરતે શેરે ખુદા મ્યાનમાંથી ઝુલફદાર ખેંચી તેની ગરદન ઉપર એવી મારી કે ધા પડતાંજ તે મરદુદ જીવ મુક્ત બોંય ઉપર પડી ગયો અને તેનું નાપાક માથું જીદુ થઈને હઝરતના પવિત્ર કદમો આગળ આવીને પડ્યું, તે “તીહુર” ની ફોજ આ સધળી કયફીયત અને હકીકત નજરો નજર નેતી હતી, તેઓએ પોતાના નામી સરદારને ગાયો જઈ ફોજનાર એટલે જહન્નમ વાસીક થતો જોઇ શોર બકાર મચાવી દીધો, કોઇ હાથ ધસવા, કોઇ અફસેસીથી પોતાના માથા ઉપર ધુળ ઉરાડવા કોઇ રડવા કુટવા લાગ્યો અર્થાત તે લાખો જીન્નાતના હોશ હવાસ ઉડી ગયા, ઝુલફદારનો આવો ધા તેઓએ અત્યાર સુધી કદી દીકો નહતો પછી હઝરતે હયદરે કરસારે વળી તલવાર ચલાવી અને “તીહુર” ની આખી લાખો જીન્નાતોની ફોજને જહન્નમ વાસીક કરીદીધી, તેમાંના એકને પશુ જીવતો રહેવા દીધો નહીં, જ્યારે “તીહુર” અને તેના લશ્કરના શીન્નાર ચવાના સમાચાર રચ્ચદે જીન્નીને સંબળાવવામાં આવ્યા ત્યારે અનહદે ડર અને ભય વ્યાપી જવાથી તેણે પોતાની જીંદગીની આશા મુકી દીધી, પશુ તરતજ તે બદમખતે પોતાના બીજા “કીરતાસ” નામના પહેલવાનને પોતાની પાસે બોલાવ્યો અને તેને પોતાની પાસે બેસારી કહ્યું કે “તીહુર” નામદાર તો રજુસંગ્રામમાં

એક માણસ જાતીના કાર્યે માર્યા ગયો અને તેનું લશ્કર પણ દારૂ થયું આપણાં માંને મોહટો અને જંગી પહેરવાન કતલ થયો, કોણ જાણે આ કેવો શૈરેનર આપણી સામે લડવા આવ્યો છે ? અને શું તેની હીમ્મત અને શુભઅત છે? હવે તો મને તેની બીકથી મારા પોતાના જીવનની આશા રહેતી નથી તીકુરના કપલ થવાથી મારી કમર ટુટી ગઈ, હવે હું તારા શીવાય બીજા કોને લડાઈમાં જવાનું કહું ? માટે હવે તું જ લડાઈમાં તેની સામે ઉતરી પડ, અને જો તું તેને મારી પાસે જીવતો પકડી લાવીશ તો તને ઇનામ દાખલ જાવું. ડ્રોય જવાહીર અને ધન માલ અને ઇજ્જત આગર આપીશ કે તેનો અંદાજો બાકી રહેશે નહીં, અને સાથે હું તને ચીનના મુલ્કનો શાહનશાહ બનાવવાનું ખર્ચ વચન આપુ છું અને જો તુ તેને જીવતો પકડી લાવીશ તો જાણુ કે હવે તારા દીવસ અને નસીબ ચઢતા ગયાં.

રચાઈ મલકતોનો હુકમ સાંભળતાં જ ‘કિરતાસ’ મલકતો નીરનો નાપુક થવા માટે હજરતે અલી અં ની સાથે લડવા જવા માટે તૈયાર થયો તેણે લડાઈનાં સર્વે લશ્કીયારો સજા લીધાં અને એક જીવ્યાર અજમરના ઉપર સ્વાર થયો. આ મલકતનું કદ બસો ગજ સાંધુ હતું. તેની સાથે જીત્રાત અને દેવજાદાઓનું આસંખ્ય ભશકર હતું. તે હજરતે અલી અં ની સામે આવીને કહેવા લાગ્યો કે સાંભળો મહારં નામ કિરતાસ પહેરવાન છે, જો તમે જીવવાની આશા રાખતા હોતો હવે તે રાખતા નહીં, હું મીસર અને શામના મુલ્કનો બાદશાહ છું અને “તીકુર” નામદારનો તમારાથી બહોલો લેવા માટે આવ્યો છું. પહેલાં તમે મને બતાવો કે તમે અહીંયા કેવી રીતે આવ્યા અહીં આવવાનો રસ્તો તમને ક્યાંથી મળ્યો ? એવું

તમે શું જાદુ ચલાવ્યું કે તે કુવામાં ઉતરી આહીં સુધી સહીસલામત આવી પુગ્યા ? આહીંયાં આવવું આદમ જનથી તદ્દન અશક્ય અને અસંભવીત છે. જે કોઈ આદમજાત આહીંયાં આવે છે, તો ક્યારેક માર્યો જાય છે. અમે જીન્નાત લોકો જાદુગરીમાં મંતર જાંનરમાં ધણાંજ પ્રવીણ હોઈએ છીએ પણ તમે તો સર્વેના સરદાર નીકળ્યા તમે તો અમારા કરતા પણ વધારે જાદુ જાણનારા જણાઓ છો. યાદ રાખો હું તમારું તે બધું જાદુ અજબડી કાઢી નાંખીશ, તમોને અહીંયાં આવવાનો સારો રવાદ અપાડીશ. તીહુર નામદારનો બદલો તમારી પાસેથી સારી પેઢે લઇશ, તમારી જાન મહારા હાથમાંથી બચત પામશે એવી શંકા પણ આણના નહીં, તમારા દોસ્તો અને રશીકો કે જે જાના આશરો અને સહારાના ભરેંસા ઉપર તમે લડ્યા તથ્યાર થાઓ છો તેઓ આ વખતે ક્યાં ચાલ્યા ગયા ? આખી દુન્યામાં તમે એકલાજ મોહટા શૂંરવીર શેરે જંગી મનાઓ છો અને મશહુર છો પણ હવે તમે જોઈ લેશો કે તમારી તે શુભઅત મહારી સામે ત્યાગશે નહીં હજી હું “ભાત” અને “ઉઝા”ના સોગન ખાઈને કહું છું કે જે તમે રાજી પુશીથી અમારા બાદશાહની શેયામાં હાજર થાઓ તો તમારા હકમાં બેહતર છે, તેમ કર્યાથી તમારાં નસીય જાગશે, આ વખતે મહારી આ સલાહ જે તમે માની લેશો તો આખો જન્મારો સુખશાંતીમાં ગાળી શકશો. મારી આ સલાહ ઉપર વિચાર કરી દ્યો અને મારી સાથે અમારા શેહનશાહની ખીદમતમાં ચાલો.

હઝરતે અમીરૂલ મોઅમેનીન અબ તેની અવી વાતો સાંભળી શરમાવ્યું કે ઓ મરદુદ તું શું બકી રહ્યો છે? ઓ લઇન બેદીન ! તું તારા શુમરાહ બાદશાહને શું સમજી બેઠો છે? તું જેને તારો

બાદશાહ કહે છે અને જેની તું તારીફ કરે છે તેને અને અમારો જાતી દુસ્મન અને દીનો ઇમાનનો કટો શતરૂ ગળીએ છીએ । હે । નાદાન તું શામાટે અહકાર કરી આવા તકબ્બુરી બર્થા નેણુ ખોલે છે ? તું જોતો ખરો કે તે પરવરદીગારના ફઝલોફરમ અને પ્રતાપથી હમણાં રણુસંગ્રામમાં તને કેવો મારેછું અને તને મહારી આશુલફકાર તલવારનો કેવો મઝા ચખાડુ છું ? અને તને કેવી રીતે જહન્નમમાં તહારી બેઇમાની અને બદકીરતીનો બદલો પામવા મોકલું છું ? હા જો તું ઇમાન લાવે અને પવિત્ર ઇસલામ કબુલ કરે તો અલબત્ત તું મહારી આબદાર તલવારથી ગચી જઇસ. અને તહારાથી ખુદાવદે તઆલા અને રસુલવલાહ (સ-) રાજી અને ખુશ રહેશે અને પછી તને મરણુ શરણુ ચવા બાદ ઇમાન લાવવાના બદલામાં ફિરદૌસેબરી અંદર રાતા યાકુતનો મહેલ મળશે, અને નહીં તો હમણા હાલ હું તને ફીન્નાર કરું છું જ્યાં અગદુલ આબાદ ધગધગતી અગ્નીમાં બળેનો રહીશ અને તને ત્યાંથી કોઈ મુક્ત કરાવી શકશે નહીં જરતની આ હીદાયત યુક્ત વાણી સાંભળતાંજ તે મલકેનને ગુસ્સો આવ્યો અને એકદમ તેણે હઝરત ઉપર હુમલો કીધો.

હઝરતે અલી અ. તે મલકેનનો વાર રદ કર્યો, અને તરતજ તેની કમર ઉપર પોતાની આબદાર તલવારનો એવો વાર માર્યો કે તે મલકેન પોતે “તહસીન અને આફરોન” બોલી ઉઠ્યો, અર્થાત તે બે કટકા બરાબર થઇ લોચ ઉપર પડ્યો અને સીધો જહન્નમમાં પહોંચી ગયો અને ત્યાં તીલુરને જઈ ગયો. તેના સરવે સાથીઓ આ બનાવ જોઇ છાતી કુટવા લાગ્યા અને તેઓમાંથી જે દેવ અને જીન હઝરત સાથે લડવા આગળ નીકળ્યો તેને હઝરતે બે ટુકડા કરી જહન્નમવાસીલ કરી દીધો આખા રણુસંગ્રામમાં લાશોના ઢગલેઢગલા

થઈ ગયા અને લોહીની નદીયો વહેવા લાગી. આખર તેની ફાજનો એકઐક માણસ માર્યો ગયો. જ્યારે આ ખખર શહનશાહને પડી ત્યારે તો તેના હોશજ ઉડી ગયા ગોયા તેના ઉપર પુરેપુરું તબાહી પડી ચુકી તેણે પોતાના “શીમરાત” નામના ત્રીજા પહેલવાનને તેડી બોલાવ્યો. જ્યારે તે આવ્યો ત્યારે બાદશાહે તેને નીરાશા અને ભયપુરવક હાલતે કહ્યું કે આત્યારમાં હું ઘણેજ હયરાન અને પરેશાન થઈ રહ્યો છું. હવે શું કરવું તેની મને કાંઈ સુઝ પડતી નથી. પેલો માણસ જે સામે ઉભો છે તેણે “તીહુર” અને “કિરતાસ” જેવા બંને પહેલવાનોને અને તેમની ફાજના લાખો જીનાતોને જોતજોતામાં કતલ કરી નાંખ્યા. એક તો તેઓની જીદાઈથી અને આ ઉભેલા આદમ જાત એકલા માણસના ભયથી મ્હારું જીવતર ધુળમાં મળી ગયું છે, જીનાતો અને તે પણ વગી જીનાતો! “તીહુર” અને “કીરતાસ” જેવા જંગી પહેલવાનો એક પળવારમાં માત્ર એકજ માણસ જાતથી હાર પામી માર્યા જાણ તે જાણી એવી શરમ અને ગયરત આવે છે કે કોઈને મોંહ દેખાડવા જોગ રહ્યો નથી. પણ મેં તને આત્યારમાં એટલા માટે બોલાવ્યો છે કે મેં તને મોહટી મોહટી જંગોમાં ઘણીવાર અજમાવેલો છે અને ઘણી મોહટી મોહટી લડાઈયો તેં સર કીધી છે અને હું જાણું છું કે સઘળી જીનાત કોમમાં તારા જેવો શુરવીર અને બહાદુર બીજો કેઈ નથી, માટે હું તને હવે તેની સામે લડવા મોકલવા ચાહું છું કેમકે તે નામદારોનો બદલો જેમ બને તેમ જલ્દીથી લેવો વાજીબ છે. હવે તારા શીવાય બીજો કોઈ મ્હારો ગમખવાર રહ્યો નથી. જેની આગળ હું મ્હારું દુઃખ રડી શકું તેવો તુંજ એકલો છે, અને હું તને વચન આપું છું કે જો તું (મઆઝબદલાહ) હઝરતે અલી અઃ તું માથુ કાપી લાવીશ.

તો તને એટલું ધનિમ આપીશ કે તું માલામાલ થઈ જઈશ અને તારા આખા ભવની બીડ ભાંગશે ઉપરાંત તને મોહરી મોહરી ત્રણ પાદશાહતનો શેહનશાહ બનાવીશ. આ સાંભળી તે પડેલવાન પણ હજરતે અત્રી અં સાથે લડવા તૈયાર થયો અને હથીયાર બાંધી રણસંગ્રામમાં આઠ્યો.

તે એક મોહરી જયરદસ્ત ગેડી ઉપર અસ્વાર થયો હતો તેનું ઘોડું એવું કાળું અને બાયંકર હતું કે જોયા ઉઠ્યા દીનસની અંદર અંધારી રાત આવી પડી હોયની ! તેણે આવનાંજ હાંકાટો કરી કહ્યું “હું એક મોહરો જયરદસ્ત જંગી પડેલવાન છું” રમના રાજ્યના હુન્નાત અને દેવગાદાઓનો પાદશાહ હુંજ છું, મારું નામ “શીમરાત મેરંગ” છે, હું મયદાનમાં માત્ર એટલાજ માટે આવ્યો છું કે તમારી સાથે જંગ કરું, તમે “તીહુર” અને “કિરતાસને લડાઈના મેદાનમાં નાલક માર્યો છે જેનો બદલો હું તમારી પાસેથી લગણું હાલ લઈશ અને તમને અહીંયા આવી આ તોરાંત મચાવવાનો સારો મજા સખાડીશ. જ્યાં સુધી (મચાજઅહલાદ) હું તમારું શસ્ત્ર કાપીશ નહીં. ત્યાં સુધી ખાણું પીણું મદારા ઉપર લરાગ છે. આ સાંભળીને હજરતે હસાવ્યું કે જો મુંજી ! જોડયા ! નાગરદ ! આટલી તકબ્બુરાઈ નકર ! હમણું જોઈ લેજે કે તારી આ બધી શીશીયારીયો અને તારો ગર્વ આટલી અડકાર કેવી રીતે મટાડી દઈ છું ? ! લગણું હાલ તને તારા મીત્ર “તીહુર” અને “કીરતાસ” ની સંગતમાં મોકલી દઈ છું, કેમ ગમરાય છે ? આટલો શું ચઢી ગયો છે ? અને કેમ જેમ મોંઢમાં આવ્યો છે તેમ બકે છે ? શું તે મહાન સર્વશક્તીમાન પરવરદીગારને બુની ગયો છે ? જો નાલાયક ! કાફીર ! તું તારા કુરનો મજા લગણું નાખીશ, શા માટે તારા હાથે બનણી જોઈને દોઝબને ખરીદી

લે છે? ખુદાનો કરમ ખાધને કહું છું કે જો તું તે કિસ્તાર ઉપર ધમાન લાવે અને ઇસ્લામ કબુલ કરે તો ખુદા તને દીન દુન્યામાં તહારી સર્વે મુત્તદો બર લાવશે, ખુદાવંદે તઆલા તેનો રસુલ અને હું તેનો વસી તહારથી ખુશ રહીશું અને તને બન્ને જલ્લાનમાં સરફ રાજી મળશે.

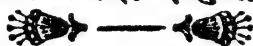
આ સાંભળતાંજ તેના કોષનો પાર રહ્યો નહીં. તેની આંખો લાક્ષ્મીજી થઈ ગઈ અને તેના શરીરમાંથી અગ્ની વરસવા લાગી અને તેના હાથમાં જે સીતેર મણનો ગુરૂઝ હતો તે હમરત ઉપર વર કરવા ઉઘ્યો હતો.

શેરે ખુદાએ તેનો વાર રહ ફત્તેને મ્યાનમાંથી તલવાર ખેંચી તેના સીર ઉપર ઝીંચી સખત વાર કર્યો કે તે તલવાર તેના બરાબર બે દુડડા કરી નેની અસ્તારીન. જીન અને તંગને કાપતી નીચે કાઢી પડી. આંખો સખત વાર જોઈ તે મલકન પોતે અને બીજા જીન્ને ઝોકાઝોક શખાશ શખાશ ખોલી ઉઠ્યા. તે મલકન નીચે જમીન ઉપર દુકડે દુકડા થઈ પડી ગયો અને દોઝખમાં લીધુર અને કિસ્તાસને જઈ મળ્યો. પછી તો જીન્નાતોમાં કોલાલક મચી ગયો, સર્વે જીન્નાતો ક્રેધાગમાન થઈ ગયા અને જોયા ઉસ્કેરાઈ ગયા કે તેઓમાંથી મોહટાં મોહટાં નામચીન ખડેલવાનો ઝોકનીયાઅહ ઝોક લદવા માટે કિતરી પડવા લાગ્યા. પણ હમરતે હયદરે કરાર અંતે જો સધમાંને દોઝખમાં પોતાના સરદારની શેવામાં રવાના કર્યો.

ખાદશાહ ઘણો ગભરાયો અને શેરે વાવયક્ષા કરવા લાગ્યો, તેની આંખોમાં અધારાં ચઢી આવ્યાં, મગજ ચકરાવા લાગ્યું. તખ્ત ઉપરથી પડું પડું થઈ રહ્યો અને વારંવાર કહેવા લાગ્યો કે—હાલ નવે હું શું કરું? કોને કહું? મને આ માણસ જાત શેરે

ખુદાએ ત્યાહ અને બરબાદ કરી નાંખ્યા. તમામ જનાતા પણ અતિપય ગબરાવા લાગ્યાં. કોઇ રડવા અને કુટવા મંડ્યો, તેઓની હીમ્મતો ટુટી ગઇ અને તેઓને હવે શું કરવું તે બાબે કાંઇ ચુકતી સુઝી નહીં. રઅદ જાનીને એક દીકરો હતો જેને તે પોતાની પાસેથી પળવાર પણ જુદો કરતો નહીં, તેના ઉપર “રઅદ”ની એટલી પ્રીતી હતી કે તેના વાળને પણ આળ આવવા દેતો નહીં. ઉપરાંત તે છોકરો પણ ધણો ખુશસુરત અને બહાદુર હતો.

રઅદ જાનીના દીકરા રાહીલનો અહવાલ.

આ જાનાતના શાહઝાદાનું નામ “રાહીલ” રાખવામાં આવ્યું હતું. તે જવાન પરસ્તાનના બાદશાહનો નવાસો (દીકરીનો દીકરો) થતો હતો. તે શાહઝાદો રૂપ અને કાંતીમાં પરીયો કરતાં જરાએ ઉતરે તેવો નહતો, તેનો બાપ “રઅદ” જાની તેને ધણોજ આહતો તેની માતા પણ તેના ઉપર ધણી પ્રીતી રાખતી ગાયા તેની આશક હતી, અર્થાત જ્યારે રઅદ જાનીને કાંઈ સુઝ પડી નહીં ત્યારે તેણે પોતાના એ “રાહીલ” છોકરાને બોલાવ્યો અને કહ્યું કે હે ! પ્રિયપુત્ર ! હવે મહારા આયુષના દીવસો પુરા થયા, અને કદાચ જીવું તો શું મોંલ લઇને જીવું ? મહારા જાનાતના લસ્કરમાં જેટલા બહાદુર અને શુરવીર નામદાર પહેલવાનો હતા તેઓને આ પેલા ઉભેલા શેર જેવા માણસે બેતખેતામાં હલાક કરી નાંખ્યા. હું તે પહેલવાનોના જોરથીજ રાજ્ય કરી રહ્યા હતા, હવે મહારા રાજ્યની પાયમાલી શરૂ થઇ આ યુધ્ધના પરિણામ બાબે મને ધણોજ બય રહે છે, મહારા બનેલું કામ નામ આજે બગડવા બેલું છે, મેં તમારા લડાઇ અને યુધ્ધ સમયીના હુનરો ધણી લડાઇઓમાં બોધાં છે મારે અએ ફરજંદ

હમણાં તું રણસંગામમાં જા અને ત્હારા પુખ્તવાર તલવારન મ્યાન-
માંથી ખેંચી તે શેરે ખુદાનું (મઆઝઅલ્લાહ) માથું કાપી આવ.
આમાં જરાએ વિલંબ કરવો મુનાસબ નથી, નહીં તો તે હમણાં
હાલ તે જુનાતોની સધળી વસ્તીને હલાક અને પાયમાલ કરી
નાંખશે. હે ! ફરજંદ ત્હારે હવે તેનાથી જરાએ ડરતું જોઇએ નહીં.
જેવી રીતે ફાડીખાનારો શેર પોતાના શીકારને દબાવી લે છે તેવી
રીતે તું પણ તેના ઉપર જઇને ટુટી પડ. હું પોતે પણ ત્હારી મદદ
માટે લડાઇમાં ઉતરી ત્હારી સાથે આવી ઉભો રહું છું, હું ત્હારાં સર્વે
જંગી હથીયાર હમણાં મંગાવી આપુછું હે ! ફરજંદ જો તું જરા
પણ ઢીલ કરીશ તો તે શેરે કિરદિગાર આનની આનમાં એટલે
જોતજોતામાં સર્વે જુનાતો અને દેવો અને પરસ્તાનનું સત્યાનાશ
વાળી દેશે. માટે મુનાસબ અને હાલ મસલેહત એજ છે કે જેમ હું
કહું છું તેમ ત્હારાથી હમણાં હાલ મ્હારા કહેવા ઉપર અમલ કર.

રાહીલે પોતાના પિતાની આજ્ઞા સાંભળી તેને માન આપતા
પોતાની અંસ્ત્રોનીના ઘોડાને જાદુના જોરથી બનાવવામાં આવ્યો હતો
તે મંગાવ્યો પછી પોતાનાં સર્વે હથીયારો મંગાવી પોતાના શરીર
ઉપર બાંધ્યા. જ્યારે સર્વ પ્રકારે સારીપેઠ તૈયાર થયો ત્યારે કાંઇ
હથીયાર જુલે ચુકે રહી ન જાય તે પુરું રીતે તપાસો વીજળીની
જેમ હઝરતે અલી અ. ની સામે આવીને ઉભો રહીને હંશીને
જોલ્યો, પ્રકાર પ્રકારની આફનો અને બલાઓથી ભરપુર જે ઉપરથી
“બીરૂંડ અક્ષમ”ના નામે જોળખાતા કુવામાં ઘૂમ આપ અહીં કેવી
રીતે આવી શક્યા ? ખરેખર તમે અહીંયા આવવામાં ઘણી બહાદુરી
અને દીલેરી કાંધી છે અને નિશંસય (બીલાશક) તમે ખરેખરા બહાદુર
જવાંમરદ અને શુરવીર છો. પ્રથમ સાંભળી લ્યો કે જે માણસ અ-

હીયા આવી ચડે છે તેને, જાની દુશ્મની હોવાના કારણથી, અમારી જુનાતી શક્તી તેને પાછો જીવે જવા દેતી નથી, પણ તમારા હાથથી અમે સર્વે લાચાર થઈ ગયા છીએ કેમકે તમે અમારી દૈવજના ત્રણ મોહટા મોહટા નાખી ગારામી ખેંચવાનોને કત્તેલ કરી નાંખ્યા છે અને એવી રીતે તમે અમેને નિર્જાળ બનાવ્યા છે, પણ એ સાથે એટલું યાદ રાખો કે તે સધળાઓનો કૌવત અને શક્તી મહારી કૌવત અને શક્તી સાથે સરખાવતાં ઠાંઈ નહતી. મહારી નજરોમાં તેઓ તુચ્છ અને હીચકારા હતા. હું તેઓ સર્વનો બદલા સારીપેડે તમારી પાસેથી લઉં એટલા માટે આવ્યો છું. પણ આપણે એક બીજા સાથે લડવા માટે હથીયર ઉગામીએ તે પહેલાં તમે મહારો અહવાલ સાંભળી લ્યો તે વધારે ઉચીત છે. હું “રાહિલ” નામથી ઓળખાઉં છું. હું “રચદેજીન્ની”નો પુત્ર થાઉં છું; મહારી માતા પરસ્તાનના બાદશાહની દીકરી છે, હું એવો ઝગરદસ્ત પહેલવાન અને કૌવતવાળો જીનાતમાંનો શેહઝાદો છું કે દેશોક અને જીનાત લોકમાંનો કોઈ મહારી બરાબરીનો હાલો કરી શકતો નથી.

જ્યારે હજરતે અખીરૂંસ મોઅમ્મોનીન અબ રહિલ ઉપર નજર નાંખી ત્યારે તે ચંદ્રમા અને સુરજ જેવો ખુબસુરત પ્રકાશિત ચહેરાનો જણાયો, તેના માથા ઉપર પ્રકાર પ્રકારના તેજસ્વી હીરામાણેક ઇલાહી ઝબેરાતનો મુગટ શોભી રહ્યો હતો. જો કોઈ માણસ તેના એવા કાંતિમય પ્રકાશિત અને તેજસ્વી ચહેરાને જોઈ લે તો પછી કયાગત સુધી તે મનમોહક સુરત મુરતને ભુલે નહીં. તેનો ખોશાક તેની ખુબસુરતીને વધારેને વધારે દીપ્તમાન અને શોભામાન બનાવતો હતો. હવે “રાહિલ” હાંકાટો કચો અને બોલ્યો કે હું ! જવાંમસ્દ !

તમારું ધ્યાન ક્યાં છે? તૈયાર હું શીયાર અને ખજારદાર થાઓ, બુઝો હું તમારા ઉપર આવી પહોંચ્યો. એમ કહી તરતજ તેણે પોતાનો ઘોડો ઉડાવ્યો અને હઝરતે હયદરે કરસાર ઉપર હમલો કરી મ્યાનમાંથી તસવાર ખેંચી જેવો વાર (ધા) કરવા જતો હતો કે હઝરતે હયદરે કરસાર ગયરેકરસાર અઠ્ઠ કાંઠ વિચારીને કુદ્યા અને પોતાના પવિત્ર હાથવડે તેનો કમરપટો પકડીને ઘોડા ઉપરથી ઉઘો કરીને ઉપડી લીધો અને તેને પોતાના પવિત્ર શીરુ ચુગારક ઉપર ચકર ચકર ફેરવવા લાગ્યા. અને તેને એમ ફેરવતાં ફેરવતાં ફરમાવ્યું કે હો રાહિલ જો તને ત્હારો જીવ વહાલો હોય તો જલદીથી “ કલેમએ તૈયબ ” પડી લે નહીં તો આ મ્હારી આખદાર તસવારથી ખચી શકીશ નહીં. હમણાં ભોંય ઉપર એવાં જોવાં જોવાં પટકી મારીશ કે ત્હારા હાડકાંના ચુરેચુરા થઈ જશે અને તનમનમાંથી પ્રાણુ અને અહંકાર નીકળી જશે જો તું તનમનથી ઇમાન લાવતો હોય તો હું તને અમાન આપુ છું. હે ! જવાન ! ત્હારે ત્હારા પોતા ઉપર રહમ-દયા આવી જોઈએ, ત્હારે દોઝખની અઝીઝમાં બળવું કબુલ કરવું જોઈએ નહીં. ગતે ત્હારા ઉપર ઘણી રહમ આવે છે અને તેથીજ હું તને સમજાવું છું, ત્હારા બાપનું માથું કાપીને હું તનેજ અહીંયાનો બાદશાહ બનવોશ. અને એજ સોનેરી તખત ઉપર બેસારીશ, ત્હારાજ માથા ઉપર બાદશાહી મુગટ પહેરાવોશ, હે ! બાધ જો તું મુસલમાન થઈ જઈશ તો ખુદાવદે તઆલા ત્હારાથી ઘણો રાજી રહેશે, કયામતના દીવસે તને આરામ અને રાહત આપવા માટે બેદિશ્તમાં મકાન અતા ફરમાવશે. અને જો તું મ્હારી આજ્ઞા ઉપર અને હિદાયત ઉપર અમલ નહીં કરે તો ત્હારે હમેશાં દોઝખમાં બળવું પડશે.

હઝરતનું આ ફરમાન સાંભળતાંજ શાહઝાદો “રાહિલ” સાચા

દીક્ષથી મુસલમાન થયો, અને ઇમાન લાવી પોતાનો જ્ઞાન ઉપર કમલએ તૈયારી જારી કર્યો, ખુદાએ વહદલુ લાશરીકની કસમ કે તે ઇમાન લાવવાથી બંને જહાનમાં સરફરાઝ વ મુગતાઝ થયો. જ્યારે તે ઇમાન લાવી ચુક્યો ત્યારે શાહનશાહે દુન્યવદીન હઝરતે અમીરૂલ મોઅમેનીન અ. તેને અમાન આપી અને તેના હકમાં શાખાશી અને આશરોનના કક્ષામ ફરમાવવા લાગ્યા. અને રાહીલને સંબોધી કહ્યું કે “હે ! રહિલ તેં જે દીન ઇસ્લામ કબુલ કર્યો તેના પ્રતાપથી તું મ્હારી આ આબદાર તલવાર ઝુલ્ફકારના મારથી મુકતી અને અમાન પામ્યો, તું જીન્નાતના ટોળાથી અને તેઓના મોડુ ઇલાદીથી જરાએ ડરતો માં. હવે તું ખુદાના રઝમે કરમની આશા રાખી જે કાંઈ થાય તે જોતો રહે. ઇનશાઅલ્લાહો તઆલા આ સર્વે જીન્નાતોને હમણાં હાલ કતલ કરી જહન્નમવાસીલ કરી નાંખ્યું, અને તું જો કે હું તેઓના ગરૂર અને તકબ્બુરની તેઓને કેવી શીક્ષા કરું છું અને મહાન પરવરદિગારની મદદથી તેઓને કેવા નીસ્ત. આત્મે નાખ્યું કરી નાંખ્યું છું, હઝરતનું આમ બોલવું સાંભળી ઘણો ખુશ થયો અને ઇમાનપુર્વક તે હઝરતની પાસે બેસી ગયો અને પાક પરવરદિગાર સરજનહાર મલિક ખાલિકના અનહદ શુકરો (ઉપકારો) માનવા લાગ્યો અને તે વારંવાર કહેતો કે હે ! પરવરદિગારે આલમ ! ત્હારી કુદરત, અઝમત અને જલાલતને કુરબાન જાઉં કે તેં જનાબે અલીયે મુરતઝા અ. ના એહસાનની મારફત મ્હારી બંને જહાનની મુશ્કેલીયોને અને અવધડોને આસાન (સ્થેલ કરી દીધી. તું મને ગુમરાહી કુદર અને શીરકના અધારમાંથી પાંવત્ર દીનના તેજસ્વી પ્રકાશમાં લાવ્યો અને મુકિત અને મોક્ષને લાયક બનાવ્યો.

આહીયા રહિલ આમ શુકર માની રહ્યો હતો અને પેલીમેર

તેના બાપને ખબર પડી કે રાહિલ છમાન લાવી મુસલમાન થઇ ગયો. અને તેણે ખરા અંતઃકરણપુર્વક ખુદાવદેતઆજ્ઞાનો તત્ત્વદ (ઐક્યતા) અને હઝરતે મોહમ્મદ સં ની રીસાલત (પયગમ્બરી) અને હઝરતે અમીરૂલ મોઅમેનીન અં ની ત્રિલાયત અને વિસાલત સ્વીકારી અને કબુલ રાખી, અને જે હઝરતે અલી અં નો કટ્ટો સંતરે બનીને ગયો હતો તે હઝરતે અલી અં નો મોદિએ બની વઢિલી બની ગયો. આ ઉપરથી રખદેજની રાડો અને પોકાર પાડી રાયા મંડ્યો. આખર રાતાં રાતાં બેહોશ અને મુહામત થઇ તખત ઉપરથી બોંબ ઉપર પડી ગયો. જય રે કાંમ શુદ્ધિ આવી ત્યારે પોતાનું માથું કુટીને કહેવા લાગ્યો કે હાય અશસોસ મહારો પોતાનો પુત્ર મહારાથી ફરી ગયો ? હવે શું બાકી રહ્યું ? હે ! રાહિલ તેં શામાટે પોતાની જાતને હલાકાતમાં નાંખી ? તેં કેમ તેનું કહેવું માની લીધું ? તેં મહારી સાથે આવો દગો કેમ કર્યો ? તુ મુસલમાન કેમ થઈ ગયો. મને તો તહારો ઘણેજ ભરોસો હતો, હવે હું શું કરું ? તહારા મુસલમાન થવાથી મહારા ઉપર તો કયામત આવી ગઈ. હાય ! શું તું મહારા ખ્યારને મહારી મહેરબાનીએને, મહારી પ્રીતીને જીતી ગયો ? હાય હવે હું જીવીને શું કરીશ ? હે જેવી રીતે તું મને વિસરી ગયો તેવી રીતે હું પણ તને વીસરી જાઉં છું. પહેલાં તો મહારેતનેજ મુસલમાન થવાનો સ્વાદ ચખાડવો જોઈએ, પણ વળી ખ્યાલ આવે છે કે જે થવાનું હતું તે થઈ ગયું હવે તેમ કર્યાથી શો લાભ થવાનો ?

આમ ફેટલીકવાર વિલાપ કર્યા પછી તેણે પોતાના સધળા ભક્તરને બોલાવ્યું અને તેઓને આજ્ઞા આપી કે તમે સર્વે એકઠાં મળી મૈદાનમાં ભઢવા ઉતરી પડો અને (નકિજોમિદજાહ) હઝરતે અલીએ મુસ્તઝા અં નું શીશ (મુખારક) કાપી લાવો. તમે રં

એકઠાં થઈ તલવારો ખેંચી લ્યો અને સર્વે એકઠાં નળી તેના ઉપર
 ટુટી પડો. હે ! મહારા પહાડુરો ! આલતાં સુધી તો જો તમારાથી
 અને તો તેને જીવતો મહારી પાસે પકડી લાવો. આ હુકમ સાંભળ-
 તાંજ લાખો જીન્નાતોતું અસંખ્ય લશ્કર તેના હુકમને માન આપવા
 ખુલ્લી તલવારો ખેંચી નેજાઓ ખંભાંદ કરી કમાનોમાં તીર જોડી
 મમદાનમાં ઉતરી પડ્યા. આ ફોજ નવ લાખ અને કેટલાક હજાર
 જીન્નાતોની હતી તે સર્વે એક મહા મોહટા સમુદ્રની સમાન મોજાઓ
 અને જોખાઓ મારતી હજરતે અલી અ. તરફ ઝુકી પડી અને તેઓને
 વચમાં ઘેરી લીધાં. જ્યારે હજરતે અલી અ. ની આસપાસ આ
 તમાગ લશ્કર અડગ પવંતોની સમાન આવીને ઉભુ રહ્યું ત્યારે સર્વે
 સ્થળે અંધારું ધમધાર થઈ ગયું, તેઓએ મારો અને પકડોના એવા
 ભયંકર અવાજો કાઢ્યા માંડ્યા હતા કે તે અવાજોથી સાતે આકાશ
 થુંજી ઉડ્યા હતા અને પૃથ્વી ઉપર ધરતીકંપ થવાનો ભય ઉત્પન્ન
 થયો હતો. હજરતે અમીરૂલ મોઅમેનીન અ. રાહિલને ફરગાવ્યું કે
 તું જરાએ ખીહતો નહીં, આ લોકોના અવાજોનેાં કે તેઓના ડરાવ-
 વાનો જરાએ અંદેશો કરતો માં. તું જોતો ખરો અલ્લાહ
 તઆલાના ફજલો કરમથી હું હમણું હાલ તે સર્વેને ફના ફીન્નાર
 કરી નાંખું છું. તું ત્યારે જોયા કર. તે પરમ દયાળુ પરવંદિગાર મને
 જીતરજોની સામે ફતેહ આપનાજ આવ્યો છે અને આપશે. હું તે-
 ઓમાંના એકના પણ નાપાક શરીર ઉપર માથું રહેવા દઈશ નહીં.
 જ્યાં સુધી હું એ સર્વેને કતલ કરી નાંખીશ નહીં ત્યાંસુધી રણસં-
 ગ્રામમાંથી મોંઢ પણ પાછું કેરવીશ નહીં. એટલું કહી હજરતે અ-
 મીરૂલ મોઅમેનીન અ. અલ્લાહો અકબરનો નારો માર્યો અને
 ફવરન મ્યાનમાંથી ઝુલફકારે શરરઆરને ખેંચી લીધી અને તે સર્વે

દીનના દુશ્મનો ઉપર હુમલો કર્યો. ઘણી ઝડપ અને ત્વરાથી કાફરોના
 માથા ઉપર ઝુલ્મકાર ચાલવા લાગી; પહેલાંજ હુમલામાં લાખોનો
 ફેસલો કરી નાંખ્યો લાખો લાશો ગિરજા વેળાં ઉપર. લોહીમાં
 ખરડાએલી પડીયો હતી, લાખોમાંથી લોહીના ડ્રવારા ઉડતા હતા જેથી
 એમ જણાતું હતું કે લોહીના વાસાદ વરસી રહ્યો છે, આ વખતે
 તે રણસંગ્રામનો અન્ય સ્ત્રી (દેખાવ) થઈ રહ્યો હતો કેટલાક
 અફસોસીથી હાથ ધસતા હતા. કેટલાક ઝખ્મી થએલા અર્ધદલાલ
 થએલા જનવર સમાન તડપતા હતાં, કેટલાંક હાય, હાય, વાય વાય
 ની બચંકર અવાજો કાઢી રહ્યા હતા. કેટલાંક મસેકુલ મૌતને અને
 દોષખતા દરમજને ખુશો જોઈ પસનાતા હતા. લોહીની નદીમાં
 કેટલાંક ડુબતાં હતાં, કેટલાંક ઉપર તરતાં હતાં, કેટલાંક ગોતાં ખાતાં
 હતા, અને કેટલાંક તો લોહો પી જવાથી દમ ઘુંટાવાની પીડમાં
 ફંસાયા હતા, લોહીની રેલમછેલ થઈ ગઈ હતી, શું ઝુલ્મકાર જેના ઉપર
 પડતી તેના આંખ મીચાગણી કરતાં. પણ ઓછા વખતમાં ફેસલો
 કરી નાંખી હતી. વાંચકો ! આ કેકાણે મહારી અરજ ઉપર જરા
 લક્ષ દ્યો શું જ્યારથી સુષ્ટી ઉત્પન્ન થઈ છે ત્યારથી આજ દીન
 સુધી કોઈ માણસ એવો થયો છે કે જેનાથી હજરતે અલી અં ના
 હાથ મુખારકથી જેવાં અન્યથા અને ગરાયબ કામ નહિર થયાં છે
 તેવાં તેનાથી થયા હોય ? આણીમેર હજરતે અલી અં એકલા તને
 તનદા માત્ર હાથમાં ઝુલ્મકાર પકડી ઉભા હતા અને પેલીમેર નવ
 લાખ અને કેટલાંક હજાર માણસો નહીં પણ જીન્નાત અને દેવગ્રાહ
 ઓ પ્રકાર પ્રકારનાં હથીયારો અને નદુધ શકતી સહીત અખીતે
 વરસાદ વરસાવી રહ્યાં હતાં કેટલાંક જીન્નાત અઝહાદ ઉપર કેટલાંક
 પડીયો ઉપર અને કેટલાંક મોહટા મોહટા હાથીયો ઉપર અસ્વાર

યર્ષ હઝરતે અલીએ મુરતજા વસીયે રસુલે ખુદા અં ઉપર ચઢાઇ કરી રહ્યા હતા. આ સર્વે જીન્નાતો તે એકજ પંડતો દેદા શતર બની જાદુ અને શેહરના બળે અગી વગસાવા ઉપરના અનેક ઉધમાત મચાવી રહ્યાં હતાં. પણ વાહરે મોઝજા કે તેઓની આ સર્વે સામગ્રી હઝરતે અલી અં ની માત્ર એકજ તલવાર જીલદકાર આગળ લાચાર હતી. જેવી રીતે પાનખર રૂતુમાં વૃક્ષ ઉપરથી પાંદડાં ખરે છે તેમ તે તલવારથી જીન્નાતોનાં બોઠા હડે પડતાં હતાં. જે વખતે જીલદકાર અલી રહી હતી તે વખતે જો કે ઘણાં જીન્નાતો મુકાબલો કરી રહ્યાં હતાં પણ તેઓના હોશવાસ હડી ગયા હતા, તેઓને કાંઇ સુઝ પડતી નહતી તેથી ગભરાતા હતા ચારે તરફ હઝરતે તુહ અં ના વખતના તોફાન જેવો ઘાટ મચી ગયો હતો. સર્વે જીન્નાતો ભડવાથી થાકી જમ્મ લાચાર થઇ ગયા હતા. પણ જીલદકાર પોતાનું કામ એવીજ કુરતીથી બજાવે જતી હતી આમ્મા મન્નામાં એટલી ભાશોના ઢગલા થઈ ગયા હતા કે તલખર મુઠાનો જમ્મા પણ બાકી રહી નહતી. મહારી કક્ષમમાં એટલી શક્તિ નથી કે બીરૂંડ અક્ષમની જંગનો પુરો અહવાલ લખી શકું. ઘણીખરી મોચતપર હદીસોની અને સનદવાળી કીતાબોમાં જોવાથી એમજ સિદ્ધ થાય છે કે જનાબે હયદરે કરાર વસીયે રસુલે મુખતાર અન્ સીનેર રાત અને દીવસ સુધી “બીરૂંડ અક્ષમ”માં જીન્નાતોની સાથે ઝડપા. લખે છે કે હઝરતે અલી અં ને તેટલી મુદતમાં એક સેકન્ડ કે પણ જેટલી પણ કુરસદ મળતી નહતી પણ જ્યારે નમઝનો વખત થતો હતો ત્યારે તે શેરે કીબ્રીયાઇ પોતાની શમશીરને બોંય મુકી દેતા અને તરત ધબાદતે ઈલાહીમાં મશગુલ થઇ જતાં. અને તે તલવાર જીલદકાર તે વખતે હઝરતે મુસા અં ના અસાની જેમ અઝહલા (અજગર) બનીને તે

હઝરતનાં આસપાસ રસ્તી હતી અને પહેરો ભરતી હતી, અને જ્યારે હઝરતે અલી અબ્દુલ નમાઝથી ફરેગ થઈ જતા ત્યારે તે ઝુલફકાર વળી પોતાના િયમ પ્રમાણે તલ્લવાર બની જતી અને જ્યારે તે અજગર બની પહેરો ભરતી અને હઝરતે અલી અબ્દુલ નમાઝમાં મશગુલ હોતાં ત્યારે જે છત્રાતો અને દેવઝાદાઓં એકઠાં મળ્યા હઝરતને ઇજા પહોં આડવા પાસે આવતાં ત્યારે તે પોતાના મોંહમાંથી તેઓ ઉપર એટલી અગ્ની વરસાવતી કે તેઓ સધળાં બળીને ભસ્મ થઈ જતાં અને જેઓ બળી જવાથી બચી જતાં હતાં તેઓ એવાં દુર નાથી જતાં હતાં કે પછી પાસે આવવાનું નામ લેતાં નહતાં અને એક બીજાને કહેતાં કે નાસો નાસો નહીં તો આ અજગર આપણને પણ બાળીને ભસ્મ કરી નાંખશે, આપણે તો હવે શું કરવું કે આ માણસ તો જ્યારે નમાઝ પડે છે ત્યારે પણ હાથ આવતો નથી!! આપણે તો આને તલ્લવાર સમજવી કે અજગર સમજવો? અથવા ખુદાને કહર ગણવો? ગમે તે હોય પણ તે તલ્લવાર આપણી આગી કૈમ ઉપર એક આજ્ઞા અને ગલા સમાન બનીને આવેલ છે. આ જવાન કાઈ પણ યુક્તિથી આપણે હાથ આવે તેવો નથી. આપણા ઉપર અજબતરહની આજ્ઞા ટુટી પડી છે, આખર સર્વે લાચાર થઈ એકમત થઈ ‘રચાદજની’ની પાસે ગયા અને સર્વે જણ એક અવાજે ગબરાટમાંને ગબરાટમાં હાથ જોડી કહેવા લાગ્યા કે હે ! રચાદ બાદશાહ ! આમ હાથ જોડી આહીના શું બેશી રહ્યો છે? સાંતો આમારી સર્વે કૌવત તમામ અધ સુન્ની; હવે તું પડે લડવા માટે ઉતરી પડી આમારી કાંઈ મદદ કરે તો બાજુ મુધરે આ પ્રમાણે તેઓ પ્રકાર પ્રકારના કાલાવાલા અને જોર શોરથી વિનંતી કરવા લાગ્યા. છેવટે તેઓએ કહ્યું કે જો તું લડાઈમાં ઉતરવામાં જસપણ

વિશ્વંબ કરીશ તો પછી એકે જીનકે દેવનું નામ દુન્યા ઉપર પાકી રહેશે નહીં. હવે તો અમારું કાંધ ચાલતું નથી, હવે તો તે જવાનની સામે. નજર કરવાની પણ અમારામાં હીમ્મત પાકી રહી નથી, તેની આંખોમાંથી ગુરસાના અને ક્રોધનાં એવાં ચીન્હ પ્રગટે છે કે અમે તે સામે જોતાં ડરીનમ્મ ધ્રુજીએ છીએ. વળી ઉપરાંત તેની પાસે જે તલવાર છે તેને તો અમે જાદુ કહીએ કે શમશીર કહીએ કે શું કહીએ તે કાંધ સમજાતું નથી. જેણે લાખો દેવ અને જીન્નાતોને જોતજોતામાં કતલ કરી નાંખ્યા. જ્યારે તે જવાન નમાઝ પઢવામાં મશગુલ થાય છે તે તલવાર નવીજ આફત ઉભી કરે છે એટલે તે મોહટો વિાળ અજગર બનીને તે જવાનનો પહેરો ભરે છે અને અમારા ઉપર એવી અગ્ની પરસાવે છે કે અમે સઘળાં બળીને બસ્મ થઈ જઈએ છીએ. અને જ્યારે નમાઝ પઢી રહે છે ત્યારે વળી તલવાર બની જાય છે અને જ્યારે તે ચાલે છે ત્યારે તો અમે તેને વીંજળીજ સમજીએ છીએ વિજળીની જેમ એકઠા પછી લાખોનું સત્યાનાશ કાઢી નાંખે છે. હવે તો તે નામદાર જવાન-ઉપર અમારી કાંધ પણ યુકતી કે જાદુ ઇત્યાદીનું પ્રયત્ન ચાલતું નથી.

આ સાંભળી રઅદજીની જોલ્યો કે તમે કેવા નામરદ છો. તેતો એકલો છે અને તમે લાખો છો!!! તમે સર્વે એકઠાં મળીને તેને જીવતો કાંધ પકડી લેતાં નથી ? અને પછી મ્હારી પાસે કાં હાજર કરતા નથી ? શું કાંઈએ એવી વાત સાંભળી પણ હશે કે બની આદમમાંનો એક લાખો અને કરોડો જીન્નાત અને દેવ ભોકાને હરાવે અને આજીઝ અને લાચાર કરે ? આતો ધણીજ ગઝબની અને અચરજ પામવા જેવી બાબત છે. ન તેણે સીતેર દીવસ અને સીતેર રાતોથી કાંધ ખાણું ખાધું છે ન પાણી પીધું છે તોપણ તે તમે સર્વેને પાછા નહાડે છે અને કમહિમ્મત કરે છે? એતો ખરેખર

વિચિત્ર બાબત છે. જીનાતોની સાથે બનીઆદમ અને તે પણ વળી આવો રીતે એકબે લડ્યો હોય તેતો આ પ્રયમજ બનાવ લાગે છે. તમે આ કેવી બેશરમી અને બેગયરતી કરી રહ્યાં છો ? શું આજ સુધી કોઈ બની આદમ જીનાતોને આમ માર મારી શક્યો છે, શું એકું તમે સાંભળ્યું છે ? કદી નહીં, ન એવું બન્યું છે ન બનશે, તમે કોઈ પણ બાબતથી ડરી ગયા છો અને તેથી તમારા હક્ક છુટી ગયા છે, જરા પોતાના મનોને મજબૂત કરો અને હીમ્મત ધારણ કરો અને પછી તેને જીતો પકડી મ્હારી શેવામાં લાજર કરો. આજ સુધી શું કોઈ જીનાત લાખો બનીઆદમોથી એ ડર્યો છે કે તમે ડરો છો? શું તમારામાં ગયરત બાકી રહી નથી ? હે ! જીનાત ખરેખર તમે સર્વેના સર્વે બાયલા નામરદ અને નીલેજ થઈ ગયા, તમારામાં તમારી જંગલીનું અભીમાન રહ્યું નહીં. ખરેખર તમે આખી દુન્યાની હાંસીને પાત્ર થયાં, આખી દુન્યા તમને મ્હેણાં મારશે. આટલું મોલી તે અત્યંત ક્રોધાયમાન થઈ તખત ઉપરથી ઉભો થયો અને તેણે પોતાની અસ્તારીનો ઘેડો મંગાવ્યો, આ ઘેડો જીનાતી ઘેડાની નસલમાંનો મોહટો અને જાતવંત અને મહા હીમ્મતી હતો. તે ઘેડાના માથા ઉપર ચાર આંખો ચાર મોહટા મોહટા સીતારાઓ સમાન ચમકો રહી હતી, બીજા ઘેડાઓની પેઠે તેને ચાર પગ હતા, પણ તેનું બાકીનું શરીર હાથીને મળતું આવતું હતું તેની પુંછડી ગાયની પુંછડી જેવી હતી અને તેના આખા શરીરમાં અનહદ પાંખો ઉગી નીકળેલી હતી, તેના માથા ઉપર એક તેજ અને અણીયાળું તીર એવું જણાતું હતું કે તેની આગળ બાક્ષાની અણી કાંઈ હીસાબમાં નથી. ચાલવામાં અને ઝડપમાં તે ઘેડો વીજળી કરતાં પણ વિશેષ વેગવાળો હતો, અર્થાત તે જલ્દીમ અને અમાન જંગી રમદ

પોતાની તે ખાસ અસ્વારી ઉપર અસ્વાર થઇને પોતાના લશ્કરની તરફ આવ્યો અને પોતાના લશ્કરીયોને એકત્ર થઇ તે જવાન (હઝરતે અલી અં) ઉપર અગ્નીનો વરસાદ વરસાવવાનો હુકમ આપ્યો. આ હુકમ સાંભળતાંજ તે જીન્નાતોનું લશ્કર એકત્ર થઇ ચારે તરફ ઉપર અને નીચે કાળા વાદળાની સમાન છવાઇ ગયું અને અગ્ની વરસાવતી શરૂ કીધી, જમીનથી કે આકાશ સુધી અગ્નીના બડકે બડકા થઇ રહ્યા અને તે તમામ બડકા હઝરતે અલી અં તરફ આવવા લાગ્યા. હઝરતે અલી અં આ જોતાંવેતજ પોતાની આંખમાંથી “શ શીરે શાઅલાખાર” જેમી કાઢી જેમાંથી આગ ના મોહટા મોહટા બડકા નીકળવા લાગ્યા અને જે બડકા ઝૂમકારમાંથી નીકળ્યા તે જીન્નાતોના બહુના બાડકાઓને પોતાની સાથે લઈ જીન્નાતોને બાળવા લાગ્યા, તેઓની અગ્નીથી ખુદ તેઓનુંજ લશ્કર બળવા લાગ્યું પહેલાંજ હમલામાં જીન્નાતોનું દસ હજારનું લશ્કર બળીને બસ્મ થઇ ગયું. તે મલકીતોના બળવાના ધુમાડાથી ચારે તરફ ધુમાડો ધુમાડો થઇ રહ્યો, બપોરે તે ધુમાડો આકાશ તરફ ગયો ત્યારે તેમાંથી એક એવો બમંકર એને ત્રાસદાયક અવાજ આવ્યો કે સર્વે જીન્નાતોનાં દીલ હલી ગયાં અને ત્રાસથી ભરપૂર બની ગયાં. ઉપરાંત તેમાં હજારો પ્રકારનાં ભડાઇનાં વાજાં જીન્નાતો વગાડતાં હતાં જેના સદમાંથી ધરતી કંપવા લાગી. આખી દુન્યામાં અધકાર છાઇ ગયો અને રોઝે મહશરને નમુનો થઇ ગયો.

કુવામાંથી આવ્યા ધુમાડાના ગોટગોટ નીકળતા જોઇને હઝરતે રસ્તે ખુદા સં ના અરહામો અરજ કરવા ફ્રીલાગ્યા કે હયહાત ! હયહાત ! આમાં શું બેદ રહેલો છે ? કુવામાંથી આવડો બધો ગોટ ગોટ ધુમાડો કેમ નીકળે છે ? આ હઝરત ! જીન્નાતોમાંના

મલઉનોએ કદાચ હજરતે અમીરુલ મોઅમેનીન અં ને બાળી તો નાંખ્યા નહીં હોય ? કેમકે આ હુમાડો નીકળવાથી એમજ જણાય છે, અને જુઓ તેમના એવી રીતે શહીદ થવાના કારણથીજ જમીન પથ્થુ કાંપે છે અને તે તુરે પ્રલાહીના ભતા રહેવાથી પૃથ્વી ઉપર ચારે કોર અંધકાર હવાઇ ગયો છે, અને એમ બન્યું હોય એમાં નવાઇ નહીં કેમકે તે કુત્રામાં હજરતે અલી અં એકલા ગયા છે અને તેમાં પાર વિનાના અગણીત અસંખ્ય મલઉન જીવતાં વસે છે, તેઓનાજ ગમમાં આ રડવાના અવાજો આવે છે જે મલાએકાઓના વિલાપના અવાજ છે, હે ! સુલતાને દી' વસરદારે મુસલેમોં ! આતો મોહટો ગજળ થયો. ખુદાના વાસ્તે અમને ખરી હઝીકતથી વાઠીફ કરો. જે હજરતે અલી અં માર્યા ગયા હોય તો પછી અમારા જીવવામાં ધુળ પડી. અમને પણ તે મલઉનો જીવતાં મુકશે નહીં.

આ સાંભળીને હજરતે રસુલે ખુદા મોહમ્મદે મુસ્તફા સં ૧૨-માવ્યું કે સાહેબો ! મોહમાંથી એવી વાતો ન કહો, તૌબા કરો, કેમકે હજરતે અલી શેરે ખુદા બન્ને જહાનના મુશ્કીલકુશા છે, તેઓના વાળને પણ આળ પહોંચાડી શકે એવી અગ્નીમાં જરાએ શકતી નથી. પરવરદીગારે હજરતે અલી અં ની ભતને એવો રત્નો અને મરતમો અતા ફરમાવ્યો છે કે કયામતના દીન સુધી તેજ દુન્યાને વાલી છે સાહેબો સાંભળો કે જે માણસ હક (સત્ય) ઉપર હોય તેના ઉપર આગ કેવી રીતે અસર કરી શકે ? મહશરના દીવસે હજરતે અલી અંજ સાકીયે કવસર હશે. કયામતના દીવસે ખરેખર ખિલા-શક સર્વે મખલુકાતને તેનાથીજ કામ પડશે, હે ! દોસ્તો, અલી શાહે મરદાન છે તે ખુદાની રાહ ઉપર દીલોજનથી તસદુક (કુરબાન) છે. અગ્ની પોતે હજરતે અલી અં થી ડર્યા કરે છે કેમકે હજરતે અલી

અં ની આંખોનાંથી હક જાળત માટે જે શુસ્સો અને ગરમી નીકળે છે તે એવો તો સખત શુસ્સો છે કે તેની ગરમી આગળ અગ્નીની ગરમી કાંઈ બીજી નથી. બળતી અગ્ની હમેશાં પાક પરવરદીગારની દરગાહમાં હમેશાં એજ દોઆ માંગે છે કે ખુદાવંદા ! ત્હારા આશિકે સાદિક હજરતે અલીયે મુરતઝા અં ને અમારા ઉપર શ્રેયોકરમ રાખ, હું પણ હજરતે અલીઅવ્ધીન મહારી મુશકીલો આસાન કરાવવાની ઇચ્છા રાખું છું. જ્યારે આવી દોઆ કરે છે ત્યારે અગ્ની ઉપર હજરતે અલી અં નો ભય અને ખેડ છતાં જાણ છે. તે વલીયે હકની દેક્કશત અગ્ની ઉપર ચઢી આવે છે હે ! દેસ્તો ! ને તમે મહાર ના કાંતુ મન્યું હોય તો હવે પછી મોંહ ઉપર એવી જાળનો ન લાગતા” એટલું ફરમાવી રહ્યા પછી હજરતે રઘુસે ખુદા સં પોતાના બર જોને લઈને તે ખીરૂં અન્નના કુવા ઉપર આવ્યા, ખજી હજરતે સુલેખુસસં પોતાનું સીર મુખારક તે કુવામાં નમાવી એક ખુત્તંદ નાચરો માચો જે ૥ એવો શેર મચી ગયો કે સાને પૃથ્વી અને સાને આકાશમાં તેથી ધ્રુવરો મચી ગયો. પછી હજરતે દર્દનાક અને દુઃખી રીતથી શ્રમાવ્યું કે હે ! મહારા પ્યારામાં પ્યારા ભાઈ ! હે ! મહારી આંખોના તેજ અને તારા ! અત્યાર સુધી મને તારી તરફથી કાંઈ સમાચાર મળ્યા નથી, હવે તો તમારો અવાજ સાંભળવા માટે મહાર મન કહપાંત કરી રહું છું, બસ એકવાર તારો અવાજ મને સાંભળાવી દે અને તારી સાં શી હાલત છે તે કહી દે, હે ! ભાઈ ! ત્હારી જુદાઇનું દુઃખ હવે હું

સહન કરી શકતો નથી, જ્યારે હજારો અલી આં હજારો રમુસે ખુદા સં
નો આ અવાજ સાંભળ્યો ત્યારે તેના જવાબમાં આપે આજ
દીધી કે “યાશદેએ મહશર મહયુમે દાવર ! હું પરવરદીંગારના પ્રસો
કરમથી અને આપના પ્રતાપથી સારાપેડે અને ખુશીમાં છું”, પણ
અહીંયાં બારે યુદ્ધ જમ્યું છે. તમામ જીન્નાત અને દેવજાદા પોતાની
તમામ શક્તીઓ સહીત મ્હારી સામે લડતા અને મહાબારત યુદ્ધ
(જંગ) કરી રહ્યાં છે. પણ આપ મ્હારી તરફથી ઇનશાઅલ્લાહ ગભ-
રાતા નહીં. હા મ્હારા હકમાં આપ દોઆ ફરમાવો કે ફતેહ પામું,
અને હું અહીંયાં જરા પણ ડરનો કે ગભરાતો નથી હું તે મહાત
ખન્ને જહાનના પાલણુદાર ઉપર પુરો બરાંસો કરી ચુક્યો છું. અ-
વાજ સાંભળતાંજ હજારો રમુસે ખુદા સં ખુદાવદે તઆલાનો શુકર-
નો સીજદો દીધો અને તે મહાન કિસ્તારની સ્તુતી કરવા લાગ્યા
આવો રીતે બીરૂલ અલમમાં જંગ થઈ રહી હતી. લાખો જીન્નાતો
જખમી થઈતાં તડપતાં હતાં. લાખો જલન્નમતાસીલ શય ચુક્યાં
હતાં. સર્વે ગબનાઇ ગયાં હતાં. કેટલાંક નારી જતાં હતાં પણ નારીને
હજારોના તલવારથી ગળ્ય ક્યાં ? હજારો ફવરન ત્યાં પહોંચી જતાં
હતાં અને તરત તમને જલન્નમ તારીલ કરી દેતાં હતાં, આખર
જ્યારે સર્વે લાચાર થઈ ગયાં અને નેચોતું કાંઈ ન આદ્યું ત્યારે
તેઓએ એકમતે સલાહ કાઢી કે હવે આ નાશી જલુ જ્નેઇએ અને
ખાદશાહને આ ખાલતની ખાખર આપવી જોઈએ, એમ સૌથી સલાહ
કરી તેઓ સર્વે નારીને ખાદશાહની પાસે ગયાં અને ખાદશાહને કહેવા
લાગ્યા કે “તે” આ અમારા પ્રજોને આવાબમાં કર જોખમમાં નાંખ્યા
છે ? તારૂં આખું લશ્કર ખરખાદ અને પાયમાલ થઈ ગયું હવે તો તું
સાથે આસે તો કાંઈ ખને.

આ સાંભળતાંજ રઅદ જીનીએ પોતાનો ઘોડો હઝરતે અલી અં ની તરફ આગળ વધાર્યો. શીવાયતમાં લખ્યું છે કે લશ્કરીઓનું ઉપર પ્રેમાણે બોલવું સાંભળીને તેની આંખો લાલચોળ બની ગઈ હતી. તેનો મોહટો શુરઝ એક મોહટા કીલ્લાના યુરજ સમાન દેખાતે હતો અને રઅદ જીનીએ એક પર્વત ઉપાડી લીધો હોયની એ જણાતો હતો, અર્થાત તે પોતે પણ પહાડ જેવો, તેનો શુરઝ પહાડ જેવો અને તેનો ઘોડો પણ પહાડ જેવો તે ત્રણે પહાડ દાનમાં એકદમ આવી ઉભા રહ્યાં તે વખતે કયામતના આસારા જાહેર થયાં, જમીન કાંપી ઉઠી આસમાન અને પૃથ્વીના મળ તથા ધરજ્યા લાગ્યાં, તેણે હઝરતે અલી અં ના મુકાબલામાં આવી ઉભા રહેતાંવેંતજ એક ઝખરદસ્ત નારો માર્યો, તેણે પોતાની પાસે જે દોરડાંના ફાંકા રાખ્યા હતા તેના ઉપર કાંઈ જતર મંતર પઢી પુક મારી પછી તે ફાંકાઓને તેણે હઝરતે અલી અં ઉપર ફેંક્યા. તેના હાથમાંથી તે દોરડાં વધુરતાંજ મોહટા મોહટા અજગર બની ગયા અને તે અજગર હઝરતે અલી અં ની તરફ દોડતાં આવવા લાગ્યા તે અજગરોના મોહમાંથી અગ્નીના શ્વાસ નીકળતા હતા અને જેર બર આંગારા વરસતા હતા. હઝરતે અલી અં આ બાબત જોઈ અલ્લાહો અકબરનો નારો માર્યો અને પોતાની ઝુલ્ફકાર મ્યાનમાંથી કાઢી તે તરફ નાંખી જેમાંથી વીજળી જેવી આગ નીકળી અને તેણે પેલા જાહુધ અજગરોની સર્વે અગ્નીને અને તે અજગરોને બાળી નાંખી ભસ્મ કરી નાંખ્યા અને તે અજગરોના બળવાથી આકાશ સુધી વળી ધુમાડાના ગોટગોટ બહાર થયાં આવો ગોટગોટ ધુમાડો નીકળતો જેઘ સુસતાને હરહોસરા હઝરતે રસુલે ખુદા મોહમ્મદે મુસ્તાફા સં વળી પોતાના બાઇને પુકાર્યા, હઝરતે અલી અં

પ્રથમની જેમ ઉત્તર આપ્યો. જે ઉપરથી હઝરતે રસુલે ખુદા સં
વળી પરવરદિગારનો શુકર માનવા સીજદમાં ઝુક્યા. અને અરઝ
હીધી કે યા પરવરદિગાર ત્હારી કુદરત અને મહેરબાની ઉપર, કુરબાન
જમીયે કે તે મહારા બાઈ હઝરતે અલી અં નો અવાજ સંભળાવીને
વળી મને સતોષ આપશે.

ત્યારબાદ રઅદે છન્નીના પોતાના મોંહમાંથી જોરબાર અગ્ની
નીકળવા લાગી અને તે પોતાના હાથમાં એક મોહટો બારે ગુરઝ
લાઇ હઝરતે અલી અં ઉપર ધસી આવ્યો. હઝરતે અલી અં અજબ
પ્રકારની કુત્તીથી તેના વારને રદ કરીને ઝુલફકારનો એવો વાર માર્યો
કે તે મલકીનના પગ કપાઇને ધડ લઇ દુર પડ્યો, તો તરતજ તે
કપાએલો પગ એક મોહટો પહાડ જેવો હાથી બની હઝરતે અલી
અં ઉપર ધસી આવ્યો. હઝરતે અલી અં તે જાદુઇ હાથીનો
આગલો પગ કાપી નાંખ્યો અને તેના મોંહ ઉપર એક વાર માર્યો
તો તેના હોઠના એક ટુકડાનો એક મોહટો અજગર બની ગયો, અને
પોતાનું મોંહ પિચ્છીને હઝરતે અલી અં ઉપર હુમલો કરવા
લાગ્યો તે અજગરની બન્ને આંખો એવી મોહટી અને લાલચોળ હતી.
કે જાણે લોહીના બરેલા બે પ્યાલા મુક્યા હોયની ॥ તેના દાંત
લાંબા બાલાઓ જેવા અને વાળ મોહટા મોહટા એવી રીતનો અજ-
ગર ડરામણો અને ભયંકર મોહટા મોહટા ગર્જના રૂપી અવાજો
કરતો હમલો કરવા લાગ્યો. અને તદ્દન પાસે આવતાં આવતાં બધી
એક મસ્તાન હાથી બની ગયો. હઝરતે અલી અં તેની મુંઠ ઉપર
એવો એક વાર માર્યો કે તદ્દન જુદી થઇ બોંય ઉપર પડી ગઇ. આ
ઉપરથી તો રઅદ છન્નીને ધણો ગુસ્સો આવ્યો અને પહેલાં કરતાં
વિશેષ બળ અને જોરથી હમલો કરવા લાગ્યો. હઝરતે અલી અં

તેના બંને પગ કાપી નાંખ્યા અને તેને ઝાપી. ઉપર નાંખી દીધો જમીન ઉપર પડતાં વેતજ તેણે વળી પોતાના હયબતનાક અને ખાદ નાક સુરત બનાવી લીધો. તેના મોહટાં મોહટાં સાત મેંદ અને ચક્રદ આંખો બની ગઈ. હજરતે અક્ષી અં તેની આવી અકૃતી જોતાં વેતજ એકજ વારમાં તેનાં સઘળાં માથાં કડાવી દીધાં અને એવાં વાઢી નાંખ્યાં કે માટલાની જેમ પગમાં અથડાવા લાગ્યાં માથાં કપાયાં કે તરતજ તે મલકી વીંછી બની ગયો અને પોતાનું શરીર એક મોહટા પર્વત અને જંગી પહાડ જેવું બનાવી દીધું અને આકાશ સુધી પહોંચી પોતાને ડાંખ લેતો કરીને હજરતે અક્ષી અં ઉપર દોડ્યો. હજરતે અક્ષી અં એવી ડરનાક અને ખાદનાક વાંછી. આકૃતિમાં જોયો તો ઝુલફકારનો એવો વાર માથો કે તેનાં બે ચીરીયાં થઈ ગયાં, એક ચીરી આમ અને એક તેમ પડી ગઈ. અર્ધાંત તે મલકી. કદી ગેંડી, કદી હાથી, કદી વીછી, અજગર એમ જુદી જુદી ભયંકર આકૃતિમાં બની અને બદલાઈ તે હજરત ઉપર હુમલા કરતો રહ્યો અને હજરતે અક્ષી અં તેના ટુકડા પોતાની ઝુલફકાર વડે કરતાજ રહ્યા.

એમ પ્રકાર પ્રકારની વિચિત્ર અને ભયંકર આકૃતિયો ધારણ કર્યા બાદ તે મલકીને પોતાના નજીસ અને નાપાક શરીર ઉપર હજારો હાથ ધારણ કરી લીધો અને ત્યાં એક સોમણના પથર પડ્યો હતો તે ઉપાડી લીધો અને તે હજરતને મારવાનો દ્રઢ નિશ્ચય કીધો, જ્યારે તેણે તે પથર ઉપાડી માથાના ઉપર ફેંચ્યો શરૂ કર્યો હતો ત્યારે તેને ખાતરી થઈ ગઈ હતી કે આ પથરના હાથી હજરતને કાંધને કાંધ ધીમ પહોંચ્યા વિના રહેશે નહીં બલકે (નઉઝમિદલાહ) શહીદ થશે.

હે ! હજરતે અક્ષી અં ના મોહિબજો ! તેની આવી નાલાયકી

જેમ હજરતે અલી અં ને ઘણો ક્રોધ ચઢ્યો અને તેની સર જમીનનો આખો તખ્તો ઉંઘો મારવા જતા હતા પણ એટલામાં ક્રોધ ખ્યાલ આવવાથી પોતાની એજ તલવાર ખેંચી લીધી અને એવો વાર કર્યો કે તે પથરના એ કટકા કરી નાંખ્યા. અને પછી એવો અંદાજો અંકજરનો નારો માર્યો કે જમીન અને આસમાનો ધરજવા લાગ્યાં અને એવો તલવારનો વાર કર્યો કે રચદે જુનીના માથા ઉપર પડતાંજ અસ્વારીના તંગને કાપતી જમીન ઉપર ઉતરી પડી. રચદે જુનીના બરાબર ચાર ટુકડા થઇ ગયા.

રીવાયત છે કે જ્યારે હજરતે અલી અં ને એવો ક્રોધ ચઢ્યો ત્યારે દરગાહે ધલાહીમાંથી જનામે જીવરધલે અમીનને હુકમ થયો કે “તું” ઘણી ઝડપથી પૃથ્વી ઉપર જઇ પૃથ્વીનું રક્ષણ કર, અને નહીં” તો હજરતે અલી અં ની ઝુલફદારના વાંધી પૃથ્વી પણ બરબાદ અને ટુકડે ટુકડા થઇ જશે, અને હોશીયાર રહે કે હજરતે અલી અં વાર કરવાની તૈયારીમાં છે અગર જમીન ટુકડે ટુકડા થઇ જશે, અમારું અંશ પડી જશે અને અમે તરતજ કયામત બરપા કરી દર્શનું માટે તું તારાથી હજરતે અલી અંની પાસે પહોંચીજ, ખુદાવંદે તઆલાનું આ ફરમાન સાંભળતાંજ જનામે જીવરધલ અમીન લગ્નના મેદાનમાં આવી પહોંચ્યા અને જમીનની સપાટી-ઉપર પોતાની પાંખો ખીછાવી દીધી કે જેની સાથે હજરતે અલી અં ની તલવાર રચદે જુનીના એ ટુકડા કરતી જમીન ઉપર આવી પહોંચી હતી, અગર જનામે જીવરધલ પોતાની પાંખોને ખીછાવી જમીનનું રક્ષણ ન કરતે તો ખેશક જમાન પણ હજરતે અલી અં ની તલવાર ટુકડે ટુકડા થઇજતે.

આ વખતે હાલિકે ગૈબીએ ઘણાજ ખુશ થઇને નિદા (અવાજ) દીધી કે આખી પૃથ્વી ઉપર હજરતે અલી અં ના ઝુલફલામાં આવી

સદ્ તેરો ખીજો કાઢ નથી અને દુન્યાના તમામ હથીયારોમાં
કુલ્લૂકાર જેવું ખીજું એક હથીયાર નથી. (લાકૂતા ઈલ્લા-
અલી લા સમદ્ ઇલ્લા કુલ્લૂકાર.)

જ્યારે “રઅદ” કપાઇને જમીન ઉપર પડ્યો ત્યારે પૃથ્વી ઉપર
હઝરત અલી અં ના વારના બચથી ધરતીકંપ થયો. રઅદે જીમીના
શરીરના અને તેની અસ્તારીના ટુકડા મોઢટા મોઢટા પહાડ સમાન
રથુસંગ્રામમાં પડેલાં હીસતાં હતાં. તેના નજીસ શરીર ઉપર જે જે
કારી તીર વાગ્યાં હતાં તેમાંથી એવા જોરથી લોહી નીકળતું હતું કે
જાણે જોરબર વરસાદ વરસતો હોયની !! તેના શરીરમાંથી લોહી તે
નીકળતું હતું પથ્થુ તેનો પ્રાથુ નીકળતો નહતો, તેની આવી
દુર્દશા સધળાં જીન્નાત અને દેવલોકો જોઇ રહ્યાં હતાં. આખર તેના
મોંઢમાંથી એક બચંકર અવાજ નીકળ્યો અને તે અવાજની સાથે
તે પથ્થુ જહન્નમ વાસીલ થયો.

આ ઉપરથી સર્વે જાણતો ડરી ગયા અને નહદ ત્રાસ પામ્યા,
ત્યારે તરફથી અલઅમાન અલઅમાનની અવાજો ખુલ્લું થઇ,
પોતાના જન અથવા પ્રાણ બચાવા માટે સર્વે જીન્નાતો હઝરતે અલી
અં ની આગળ નમી પડ્યા અને કાલાવાલા કરવા લાગ્યા અને
કહેવા લાગ્યા કે યા શાહ ! યા મુરતઝા ! ખુદાના માટે અમને બચાવો
અમે ખરા અંતઃકરણ પુર્વક તૌબા કરીએ છીએ. અને ખુદા ઉપર
અને તેના રસુલ હઝરતે મોહમ્મદ સં ઉપર ઇમાન લાવીએ છીએ.

તેઓનો આવો કાલાહલ અને આજીઝો સાંભળી હઝરતે
અલી અં ફરમાવ્યું કે અગર તમને તમારા જીવ બહાલા હોય તો
હમણું હાલ ઇમાન લાવી મુસલમાન થાઓ. આ હુકમ સાંભળતાંજ
દરેક જીન અને દેવઝાદો ઇમાન લાવી મુસલમાન થયા. હઝરતે આ

અં તેઓના હમાન લાવનાથી ઘણા ખુશ થયા અને પોતાની સાથે “રાહીલ”ને લઈને તે કુવાની બહાર તથરીશ લાવ્યા. હઝરતે મોહમ્મદ સં પોતાના બાઈને સહીસલામત જોઈને ઘણા ખુશ થયા અને પર-વરદિગારનો શુકર કરવા લાગ્યા. જનાબે અલી અં તે કુવામાંથી પાણીનો ડોલ પણ ભરતા આવ્યા હતા.

જ્યારે પેલી ડોસીએ તે કુવાના પાણીથી ભરેલી ડોલ જોઈ ત્યારે તેણી પણ મુર્તીપુજકનો ત્યાગ કરી મુસલમાન બની ગઈ અને હઝરતે મોહમ્મદ સં અને હઝરતે અલીએ મુસ્તઝા અં ના ગુણ ગાવા લાગી. અને તરતજ ખતમુલ મુસ્સલીન ઉપર દુરુદ મોકલવા લાગી (સક્ષવાત) પછી તમામ જન્નાત અને દેવગ્રાહ્યો પાસેથી એ બાળે કૌલ અને મકરાલ લેવામાં આવ્યો કે હવે પછી ખમરદાર તે-ઓમાંનો કોઈ પણ કોઈ બની આદમને સતાવે નહીં, જમીન ઉપર આવે નહીં, તેઓમાંના કોઈને કોઈ માણસ જમીન ઉપર જીવે નહીં. આ સર્વે બાંધતોને જન્નાતોએ ઘકરાલ કયો.

પછી હઝરતે અલી અં રાહીલને જન્નાતોની પાદશાહતના તખત ઉપર તેના બાપની ગાદીએ બેસાડ્યો.

પછી હઝરતે રસૂલે ખુદા મોહમ્મદે મુસ્તઝા સં મોઅમેનીનોનાં સર્વે ભરફરે સહીત મદીનએ મુનુબ્વરો તરફ રવાના થયા.

ખુદાવંદા ! હું તને ત્હારી જાતે પાકનો વાસ્તો આપું છું. બેહકકે હઝરતે અલીએ મુસ્તઝા અં (જેઓએ ત્હારી છપાદતમાં પોતાના પવિત્ર શિશ ઉપર તલવાર ખાધી છે) બેહકકે જનાબે ફૂતેમા ખયરૂન્નીસા અં (જેઓ પોતાના પિતાશ્રી અને ત્હારા હપીબના વિયોગમાં વરસતાં વાદળની સમાન જીવનપર્યંત રેતાં રહ્યાં છે) બેહકકે

હજરતે હસને મુજતબા અં (જેઓ ઇસ્લામની સુન્નતોને પ્રમાર કરવા અર્થે એકરે દગાથી શહીદ થયા છે) બેહકકે હજરતે હુસનને શહીદ કરેલો (જેઓને શહીદોએ તેઓના અનવારો બાઈ શાંકુ અને બાલબચ્ચાઓની સાથે ત્રણ દીવસના જુખ્યા મ્યાસા શહીદ કર્યાં) બેહકકે હજરતે ધમામે ઝયનુલ આબેદીન (જેઓ આબો નન્નામે તહારી રજામંદી ચાહવામાં ગસરૂ રહ્યાં) બેહકકે હજરતે ધમામે મોહુમ્મદે બાકિર અં (જેઓ દરિયાએ ધમામતના ઇસ્વાજ અને ધમામે અબ્બાર અને સરવરે અબ્બાર છે) બેહકકે હજરતે ધમામે બાઅફરે સાદિક અં (જેઓ ધમામે સશીકા હલીમ-સાહેબે ફઝો માલ ઝીશરૂ તાહેર વ મોતફર છે) બેહકકે હજરતે ધમામે મુસે-કાઝીમ અં (જેઓ ધમામે કરીમ સાબીરો સાકીર સાહેબે શરાફતે અઝીમ છે) બેહકકે હજરતે ધમામે અલી મુસારેયા અં (જેઓને લકળ ધમામે ખરીયુલ ગોરખા સૈયદે મઝલુમ છે) બેહકકે હજરતે ધમામે મોહુમ્મદ તકી રહેનુમા અં (જેઓ ધમામે તાલિમે કમિલ જેઓનો લકળ અજવદો જવાદ છે) બેહકકે હજરતે ધમામે અલી-મુન નકી અં (જેઓ રહેનુમાએ ખસાયક અને પરહેઝગારી અને ઉકમ અને ઝાહદમાં મહરે મુનુવર છે) બેહકકે હજરતે ધમામે હસને અ-રકશી અં (જેઓ સાહેબે જુદો કરમ બદરહોની અદિમલ હોદ છે) બેહકકે હજરતે ધમામે મેહદી આબેરુમાન અં (જેઓ ખદ નતો ખુદ અને કાતેએ પુરહાન છે) મહાર મનની મુશહે નદીની બરબાદ મહારી સખા મુશ્શીસોને આસાન કર મહારી મુશ્શીમતોને ટાળી દે આમીન મુમ્મઆમીન.

—વરસલામ.—

૬ મેઝરાજીરસઆદાહુ જેમાં ૩૬ની ખીગારીયોનો ધલાજ છે
ભાગ ૧ લો પોસ્ટેજ સાથે ૩૧૧= આફ્રીકા ૧૧૧

૭ રાહેનખત ૪થી ૩૧) ૮ રાહેનખત ૫ મી ૩૧) ૯ રાહેનખત ૬ મી ૩૧)

૧૦ અહવાલુન્નીસા ખાસ ઓરતોના અહવાલમાં કીસ્સા હીકા-
યતો મસાએલ વીં ની પોસ્ટેજ સુધાં ૩ ૧૧= આફ્રીકા વીં નો ૩ ૧૧

૧૧ દુરરેખેખહા પંજેતને પાક નવ ધમામ મળી ૧૪ માઅસુમ
અં ના અહવાલની પોસ્ટેજ સુધાં ૩ ૧૧= આફ્રીકા વીં ૩ ૧૧

૧૨ મખઅનુલ મસાએલ જેમાં ખુદાની વહદાનીયત, સામેતી
અદાલત, ધમામત, નખુવત, ધલમ વજુ, સુસલ નમાઝ, રોઝા હજ
ઝકાત, ખુમસ, તથા મધ્યતને લગતી કદન, દદન, સુસલ જનાઝા
વીં વીં ની બાબતો ઉંચા કાગળ વાળીનો ૩ ૧) હલકા કાગળ
વાળીનો ૩૦૧૧ પોસ્ટેજ ૦) = આફ્રીકાના ૩૦ કાચા પુંદાવાળી ૩૦૧૧

૧૩ બહરેગમ ૧૦ મરસીયા પોસ્ટેજ સાથે ૩૦૦૧૧

૧૪ ઝાદુલઆખરત ૧૦ મજલીસની ૩૦૧૧= આફ્રીકાના ૩ ૦૧૧

૧૫ માઆપના હકની કીતાબ ૩૦

૧૬ સઝાએઝલમ મુખ્તાર વીં ખુનનો બદલો લીધાનો અહવાલ ૩૦

૧૭ નહરેગમ ૭૫ નવહા ૧૦ સલામ પાંચ મુતાખત દોરદ વીં
વીં ૩ ૦૧૧૧ આફ્રીકાનો ૩ ૦૧-

૧૮ બીલોહર ૩૦

૧ રસીક કીસ્સો ૩ ૦

૧૯ મકા

એલની ઉરદુ હરદ અને ઉરદુ

બાબામાં

૨૨ તોહકુતુસાએમીન, માહે રમઝનના રોઝાની રૂઝાલત
અમાલ જીવારત હોઆએ, જવશને કબીર ગુજરાતીમાં તર
સાથે, હીકાયતો નસીહતો મસાએલ વીં વીં ૩૦ વાએઝની
પેઝની ૩૨) પોરટેજ ૦) આફ્રીકાના ૦) પાંચ જાતની ૨
સાહી આમઝાની પુઝની બહુજ ભારે કાગળવાળીના ૩૩) વધારે.

૨૩ મેઅરાજન: મા મેઅરાજનો અહવાલ ૦) ૩

૨૪ અહકામુલ મવારીસ વારસાવીશે ૩૦ પો. ના આ.

૨૫ નેઅમત ગોસ્ત ખાવા શીકાર કરવા હલાલ કરવા વીંવં

૨૬ તઅવીઝે અઅઝમ બલા અને આફતોથી બચવાનું ત
જેમાં સાત મુરત મક્કા વીંંગાનકશાએ ૦) ના ગમે તેટલાં લીયે પો. ...

૨૭ રૂબાઇયાત ૨૦૦ ૦) પો. ૦) ૥

૨૮ મહરેમુનીર ૬૦ રસુલે ખુદા સં ના ૭૫ મોઅજ્જા પોરટેજ
સુધાં ૦) ના આફ્રીકા ૦) =

૨૯ અઉદમાઅસુમ અન્ના નામનું ઝાડ ૦) ગમે તેટલાં લ્યે પો. ૦) ૥

૩૦ હ૦ અલી અં તુ બાબુલુધ ૦) અને ૦) ના ૩ પો. ૦) ૥

૩૧ ખયખરની લડાઈ ૦) પોરટેજ ગમે તેટલી લીયે ૦) ૥

૩૨ ઇસ્લામી તારીખુ તારીખો સાથે ખુદાના ઇસમ પશુ જેવા
મામ રાખે ત્યાંથી શેતાન જાગે અને ખરકત થાય કીમત ૩૦

૩૩ વહીફા જેની અંદર જાત જાતની ખીમારી, બલા, અલીમોના
જુલમ દુર થવા, માલ દોલત મળવું રજ અદા થવા, હાજતો પુરી
થવાની હોઆ નમાઝ અમલ ખુ ની ખાસીયત વીરહ
અને કેટલીક આયતો અને સુર આફ્રીકાનો ૩૦

૩૪ રવનકે માલ ૩૬ નવ

૩૫-મરકી દુર થ

૦) ૥

૩૬-શાફીનામા

૩૭ ઊમદા

